

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003
privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre:

Art. I - Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

A. Titlul II „Impozitul pe profit”

1. La punctul 21³, liniuța a doua se abrogă.

2. La punctul 23, după litera j) se introduce o nouă literă, litera k), cu următorul cuprins:

„k) cheltuielile înregistrate la scoaterea din gestiune a creanțelor asupra clienților, determinate de punerea în aplicare a unui plan de reorganizare admis și confirmat printr-o sentință judecătorească, în conformitate cu prevederile Legii nr.85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare.”

3. Punctul 49² se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Cheltuieli

Art. 21

[...]

t) **50% din cheltuielile aferente vehiculelor rutiere motorizate care nu sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice, cu o masă totală maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, aflate în proprietatea sau în folosința contribuabilului. Aceste cheltuieli sunt integral deductibile pentru situațiile în care vehiculele respective se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:**

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgență, servicii de pază și protecție și servicii de curierat;

2. vehiculele utilizate de agenții de vânzări și de achiziții;

3. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;

4. vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închirierea către alte persoane sau pentru instruire de către școlile de șoferi;

5. vehiculele utilizate ca marfuri în scop comercial.

Cheltuielile care intră sub incidența acestor prevederi nu includ cheltuielile privind amortizarea.

Modalitatea de aplicare a acestor prevederi se stabilește prin norme.

Norme metodologice:

49². În sensul prevederilor art. 21 alin. (4) lit. t), regulile de deducere, termenii și expresiile prevăzute la art. 21 alin. (4) lit. t) pct. 1 - 5 din Codul fiscal, condițiile în care vehiculele rutiere motorizate, supuse limitării fiscale, se consideră a fi utilizate exclusiv în scopul activității economice, sunt cele prevăzute la pct. 45¹ din normele metodologice date în aplicarea art. 145¹ din Codul fiscal din titlul VI „Taxa pe valoarea adăugată”.

Justificarea utilizării vehiculelor, în sensul acordării deductibilității integrale la calculul profitului impozabil, se efectuează pe baza documentelor justificative și prin întocmirea foii de parcurs care trebuie să cuprindă cel puțin următoarele informații: categoria de vehicul utilizat, scopul și locul deplasării, kilometrii parcurși, norma proprie de consum carburant pe kilometru parcurs.

În cadrul cheltuielilor aferente vehiculelor rutiere motorizate supuse limitării fiscale se cuprind cheltuielile direct atribuibile unui vehicul, inclusiv cele reprezentând: impozitele locale, asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, inspecțiile tehnice periodice, rovinieta, etc.

Aplicarea limitei de 50% pentru stabilirea valorii nedeductibile la determinarea profitului impozabil se efectuează după aplicarea limitării aferente taxei pe valoarea adăugată, respectiv aceasta se aplică și asupra taxei pe valoarea adăugată pentru care nu s-a acordat drept de deducere din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

Exemplul 1. Determinarea valorii nedeductibile a cheltuielilor cu întreținerea și reparațiile aferente unui vehicul care nu este utilizat exclusiv în scopul activității economice

- cheltuielile cu întreținerea și reparațiile - 2000 lei,
- partea de TVA nedeductibilă - 240 lei,
- baza de calcul a valorii nedeductibile a cheltuielilor cu întreținerea și reparațiile
2240 lei (2000 + 240)
- valoarea nedeductibilă a cheltuielilor cu întreținerea și reparațiile
 $2240 \times 50\% = 1120$ lei

Exemplul 2. Determinarea valorii nedeductibile a cheltuielilor privind combustibilii aferente unui vehicul care nu este utilizat exclusiv în scopul activității economice

- cheltuieli privind combustibilii - 1000 lei
- partea de TVA nedeductibilă - 120 lei
- baza de calcul a valorii nedeductibile a cheltuielilor privind combustibilii
1120 lei (1000 + 120)
- valoarea nedeductibilă a cheltuielilor privind combustibilii
 $1120 \times 50\% = 560$ lei.”

4. După punctul 53 se introduce un nou punct, punctul 53¹, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

[...]

d¹) ajustările pentru depreciere aferente activelor pentru care, potrivit reglementărilor prudențiale ale Băncii Naționale a României, se determină ajustări prudențiale de valoare sau, după caz, valori ale pierderilor așteptate, înregistrate de către

instituțiile de credit persoane juridice române și sucursalele din România ale instituțiilor de credit din state care nu sunt state membre ale Uniunii Europene sau din state care nu aparțin Spațiului Economic European, potrivit reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, și filtrele prudențiale potrivit reglementărilor emise de Banca Națională a României. Sumele reprezentând reducerea sau anularea filtrelor prudențiale sunt elemente similare veniturilor;

Norme metodologice:

53¹. Nu intră sub incidența prevederilor art. 22 alin.(1) lit.d¹) din Codul fiscal și nu se deduc la calculul profitului impozabil filtrele prudențiale constituite la data de 01.01.2012 aferente activelor existente în sold la data de 31.12.2011.

În aplicarea prevederilor art.22 alin.(1) lit.d¹) din Codul fiscal, sumele reprezentând reducerea sau anularea filtrelor prudențiale care au fost deduse la calculul profitului impozabil se impozitează în ordinea inversă înregistrării acestora.”

5. După punctul 56¹ se introduce un nou punct, punctul 56², cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

[...]

m) provizioanele/ajustările pentru deprecierea creanțelor preluate de la instituțiile de credit în vederea recuperării acestora, în limita diferenței dintre valoarea creanței preluate prin cesionare și suma de achitat cedentului, pentru creanțele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- 1. sunt cesionate și înregistrate în contabilitatea cesionarului după data de 1 iulie 2012 inclusiv;**
- 2. sunt transferate de la o persoană sau datorate de o persoană care nu este afiliată contribuabilului cesionar;**
- 3. au fost incluse în veniturile impozabile ale contribuabilului cesionar.**

Norme metodologice:

56². În aplicarea prevederilor art. 22 alin. (1) lit.m) din Codul fiscal, prin instituții de credit se înțeleg persoanele juridice române, inclusiv sucursalele din străinătate ale acestora și sediile permanente ale instituțiilor de credit din alte state membre, respectiv din state terțe, așa cum acestea sunt prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, cu modificările și completările ulterioare.

Condiția de includere a creanțelor în venituri impozabile se consideră îndeplinită dacă cesionarul înregistrează ca venit diferența dintre valoarea creanței preluate prin cesionare și suma de achitat cedentului.”

B. Titlul III „Impozitul pe venit”

1. La punctul 4¹, după liniuța a 3 – a se introduc două noi liniuțe, liniuța a 4-a și liniuța a 5- a, cu următorul cuprins:

„- alte forme de sprijin nerambursabil acordate potrivit Programului Național pentru Dezvoltare Rurală 2007-2013, aprobat prin Decizia Comisiei Europene nr.C(2008) 3.381 din 16 iulie 2008;

- forme de sprijin nerambursabil acordate potrivit Programului Operațional pentru Pescuit 2007-2013 aprobat prin Decizia Comisiei Europene nr.C(2007) 6.664 din 14 decembrie 2007.”

2. După punctul 4¹ se introduce un nou punct, punctul 4², cu următorul cuprins:

„4². În categoria veniturilor neimpozabile se cuprind și formele de sprijin acordate în cadrul operațiunilor finanțate prin Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007 – 2013”, în bani și în natură, primite de către cursanți pentru participarea la cursuri cât și bursele acordate în cadrul acestuia program.”

3. Punctul 39¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activități independente, determinat pe baza contabilității în partidă simplă

Art. 48

[...]

1¹) 50% din cheltuielile aferente vehiculelor rutiere motorizate care nu sunt utilizate exclusiv în scopul desfășurării activității și a căror masă totală maximă autorizată nu depășește 3.500 kg și nu au mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, aflate în proprietate sau în folosință.

Aceste cheltuieli sunt integral deductibile pentru situațiile în care vehiculele respective se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

1) vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgență, servicii de pază și protecție și servicii de curierat;

2) vehiculele utilizate de agenții de vânzări și de achiziții;

3) vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;

4) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închirierea către alte persoane sau pentru instruire de către școlile de șoferi;

5) vehiculele utilizate ca mărfuri în scop comercial.

Cheltuielile care intră sub incidența acestor prevederi nu includ cheltuielile privind amortizarea.

În cazul vehiculelor rutiere motorizate, aflate în proprietate sau în folosință, care nu fac obiectul limitării deducerii cheltuielilor se vor aplica regulile generale de deducere.

Modalitatea de aplicare a acestor prevederi se stabilește prin norme.

Norme metodologice:

39¹. (1) În sensul prevederilor art. 48 alin. (7) lit. 1¹) regulile de deducere, termenii și expresiile prevăzute, condițiile în care vehiculele rutiere motorizate, supuse limitării fiscale, se consideră a fi utilizate exclusiv în scopul desfășurării activității au semnificațiile prevăzute la pct.45¹ din normele metodologice date în aplicarea art.145¹ din Codul fiscal din titlul VI „Taxa pe valoarea adăugată”.

(2) Dacă vehiculele respective nu sunt utilizate exclusiv în scopul desfășurării activității, se limitează la 50% dreptul de deducere a cheltuielilor efectuate conform art.48 alin.(4) și alin.(5) legate de aceste vehicule cu excepția cheltuielilor privind amortizarea pentru care se aplică regulile privind amortizarea prevăzute în Titlul II, după caz. În cadrul cheltuielilor supuse limitării fiscale se cuprind cheltuielile direct atribuibile fiecărui vehicul, inclusiv cele reprezentând:

impozitele locale, asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, inspecțiile tehnice periodice, rovinieta, etc.

În vederea acordării deductibilității integrale la calculul venitului net anual, justificarea utilizării vehiculelor se efectuează pe baza documentelor justificative și prin întocmirea foii de parcurs care trebuie să cuprindă cel puțin următoarele informații: categoria de vehicul utilizat, scopul și locul deplasării, kilometri parcurși, norma proprie de consum carburant pe kilometru parcurs.”

4. După punctul 61 se introduce un nou punct, punctul 61¹, cu următorul cuprins:

„61¹. (1) Plătitorii de venituri prevăzuți la art. 52 din Codul fiscal au obligația de a calcula, reține și vira impozit prin reținere la sursă în baza art. 52 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal în cazul veniturilor plătite contribuabililor care își desfășoară activitatea în mod individual (beneficiarilor persoane fizice), în baza următoarelor tipuri de contracte încheiate în formă scrisă: contracte de comision, mandat comercial și de consignație, calificate drept contracte civile după data de 1 octombrie 2011, precum și în cazul contractului de agent.

(2) Plătitorii de venit persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă, nu au obligația calculării, reținerii la sursă și virării impozitului reprezentând plată anticipată în cazul veniturilor din activități desfășurate în baza contractelor/convențiilor civile, altele decât cele prevăzute la alin. (1), încheiate cu contribuabili înregistrați fiscal potrivit legislației în materie ce desfășoară activități economice sau exercită profesii libere, în mod individual.”

5. Punctul 66² se modifică și va avea următorul cuprins:

„66². Plătitorii de venit persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă, nu au obligația calculării, reținerii la sursă și virării impozitului reprezentând plată anticipată dacă efectuează plăți către:

- asocierile fără personalitate juridică ori persoane juridice care aplică principiul transparenței fiscale, potrivit legii;

- persoanele fizice care realizează venituri din activități independente și care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul afacerii.”

6. După punctul 144², se introduce un nou punct, punctul 144^{2.1}, cu următorul cuprins:

„144^{2.1}. Pentru câștigurile din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, realizate începând cu 1 ianuarie 2013 nu se aplică prevederile punctului 144².”

7. La punctul 152, liniuța a treia se modifică și va avea următorul cuprins:

„- veniturile obținute din valorificarea deșeurilor prin centrele de colectare a deșeurilor de metal, hârtie, sticlă și altele asemenea; cu următoarele excepții:

a) partea din venituri finanțată din fonduri publice în cazul bunurilor mobile care fac obiectul Programelor naționale finanțate din bugetul de stat sau din alte fonduri publice care sunt venituri neimpozabile;

b) veniturile realizate din valorificarea bunurilor mobile sub forma deșeurilor din patrimoniul afacerii de către contribuabilii care au ca obiect de activitate colectarea și valorificarea de deșeuri; în acest caz nu sunt aplicabile prevederile art.53 alin.(2) și art.79, veniturile respective fiind considerate venituri din activități independente și supuse impunerii potrivit regulilor proprii acestei categorii, respectiv cap.II „Venituri din activități independente”.”

C. Titlul V „Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți și impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România”

1. Punctul 9⁶, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) În cazul în care transferul oricăror titluri de valoare deținute de o persoană fizică nerezidentă se realizează printr-un intermediar, obligația de calcul și virare a impozitului pe câștigul din transferul unor astfel de titluri, precum și celelalte obligații declarative revin beneficiarului nerezident al câștigului sau reprezentantului fiscal/împuternicitului desemnat de beneficiar pentru cazurile prevăzute astfel în titlul III din Codul fiscal. În acest caz, intermediarul va îndeplini obligațiile ce îi revin potrivit art. 66 alin. (6) din Codul fiscal, iar beneficiarul nerezident al câștigului sau împuternicitul desemnat va depune declarația privind venitul realizat, va îndeplini obligațiile fiscale și va anexa la această declarație o copie legalizată a certificatului de

rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1), însoțită de o traducere autorizată în limba română.

În situațiile prevăzute în mod expres în titlul III din Codul fiscal, când intermediarul are obligația de a calcula, de a reține și de a vira impozitul pe câștigul din transferul oricăror titluri de valoare, acesta are obligația de a păstra certificatul de rezidență fiscală al beneficiarului venitului, precum și de a îndeplini celelalte obligații declarative.

În situația în care beneficiarul câștigului din transferul oricăror titluri de valoare este o persoană fizică nerezidentă, iar transferul acestor titluri nu se face printr-un intermediar, obligația de calcul, reținere și virare a impozitului, precum și celelalte obligații declarative și de păstrare a certificatului de rezidență fiscală al beneficiarului câștigului revin, după caz, reprezentantului fiscal/împuțernicitului desemnat de beneficiar.”

2. La punctul 13, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹) cu următorul cuprins:

„(4¹) Nerezidenții, beneficiari ai veniturilor obținute din România care au deschise conturi de custodie la agenții custode, definiți potrivit legii române, vor depune la acești agenți custode, originalul certificatului de rezidență fiscală ori a documentului menționat la alin. (1). Agentul custode va transmite, la cererea nerezidentului, copia legalizată a certificatului de rezidență fiscală ori a documentului menționat la alin. (1), însoțită de o traducere autorizată în limba română fiecărei persoane care a făcut plăți către beneficiarul de venituri nerezident. Pe copia legalizată agentul custode, primitor al originalului certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1), va semna cu mențiunea că deține originalul acestuia.”

D. Titlul VI „Taxa pe valoarea adăugată”

1. Punctul 45¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Limitări speciale ale dreptului de deducere

Art. 145¹ - (1) Prin excepție de la prevederile art. 145 se limitează la 50% dreptul de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului de vehicule rutiere motorizate și a taxei aferente cheltuielilor legate de vehiculele

aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile, în cazul în care vehiculele nu sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice.

(2) Restricția prevăzută la alin. (1) nu se aplică vehiculelor rutiere motorizate având o masă totală maximă autorizată care depășește 3500 kg sau mai mult de nouă scaune, inclusiv scaunul șoferului.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică următoarelor categorii de vehicule rutiere motorizate:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgență, servicii de pază și protecție și servicii de curierat;

b) vehiculele utilizate de agenții de vânzări și de achiziții;

c) vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;

d) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru instruire de către școlile de șoferi;

e) vehiculele utilizate pentru închiriere sau a căror folosință este transmisă în cadrul unui contract de leasing financiar sau operațional;

f) vehiculele utilizate ca mărfuri în scop comercial.

(4) Prevederile alin. (1) - (3) se aplică inclusiv în situația în care au fost emise facturi și/sau au fost plătite avansuri, pentru contravaloarea parțială a bunurilor și/sau serviciilor, înainte de data de 1 iulie 2012, dacă livrarea/prestarea intervine după această dată.

(5) În cazul vehiculelor care nu fac obiectul limitării dreptului de deducere conform alin. (1) fiind utilizate exclusiv în scopul activității economice, precum și a celor exceptate de la limitarea deducerii potrivit alin. (3), se vor aplica regulile generale de deducere stabilite la art.145 și art. 146 - 147¹.

(6) Modalitatea de aplicare a prevederilor prezentului articol se stabilește prin norme.

Norme metodologice:

45¹. (1) În aplicarea art. 145¹ alin. (1) prin cheltuieli legate de vehiculele aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile se înțelege orice cheltuieli direct atribuibile unui vehicul, cum sunt cheltuielile de reparații, de întreținere, cheltuielile cu lubrifianți, cu piese

de schimb, cheltuielile cu combustibilul utilizat pentru funcționarea vehiculului. Nu reprezintă cheltuieli legate de vehiculele aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile orice cheltuieli care nu pot fi direct atribuibile pentru un anumit vehicul. În sensul prezentelor norme prin vehicul se înțelege orice vehicul având o masă totală maximă autorizată care nu depășește 3500 kg și nu are mai mult de nouă scaune, inclusiv scaunul șoferului.

(2) În cazul vehiculelor care sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice, în sensul art 145¹ alin.(1) din Codul fiscal, taxa aferentă cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului și cheltuielilor legate de aceste vehicule este deductibilă conform regulilor generale prevăzute la art. 145, 146-147¹, nefiind aplicabilă limitarea la 50% a deducerii taxei. Utilizarea în scopul activității economice a unui vehicul cuprinde, fără a se limita la acestea: deplasări în țară sau în străinătate la clienți/furnizori, pentru prospectarea pieței, deplasări la locații unde se află puncte de lucru, la bancă, la vamă, la oficiile poștale, la autoritățile fiscale, utilizarea vehiculului de către personalul de conducere în exercitarea atribuțiilor de serviciu. Este obligația persoanei impozabile să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru acordarea deducerii, astfel cum rezultă și din Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-268/83 D.A. Rompelman și E.A. Rompelman - Van Deelen împotriva Minister van Financien. În vederea exercitării dreptului de deducere a taxei orice persoană impozabilă trebuie să dețină documentele prevăzute de lege pentru deducerea taxei și să întocmească foaia de parcurs care trebuie să conțină cel puțin următoarele informații: categoria de vehicul utilizat, scopul și locul deplasării, kilometri parcurși, norma proprie de consum carburant pe kilometru parcurs.

(3) În cazul vehiculelor utilizate pentru transportul angajaților la și de la locul de muncă se consideră că vehiculul este utilizat în scopul activității economice atunci când există dificultăți evidente în folosirea altor mijloace de transport adecvate, cum ar fi lipsa mijloacelor de transport în comun, decalajul orarului mijloacelor de transport în comun față de programul de lucru al persoanei impozabile. Reprezintă vehiculele utilizate de angajator pentru transportul angajaților la și de la locul de muncă vehiculele utilizate pentru transportul angajaților de la reședința acestora/locul convenit de comun acord la locul de muncă, precum și și de la locul de muncă la reședința angajaților/locul convenit de comun acord. Prin angajați se înțelege salariații, administratorii societăților comerciale, directorii care își desfășoară activitatea în baza

contractului de mandat, potrivit legii și persoanele fizice rezidente și/sau nerezidente detașate, potrivit legii, în situația în care persoana impozabilă suportă drepturile legale cuvenite acestora.

(4) Utilizarea unui vehicul în folosul propriu de către angajații unei persoane impozabile, ori pentru a fi pus la dispoziție în vederea utilizării în mod gratuit altor persoane, pentru alte scopuri decât desfășurarea activității sale economice, este denumită în continuare uz personal. Transportul la și de la locul de muncă al angajaților în alte condiții decât cele menționate la alin.(3), este considerat uz personal al vehiculului. Se consideră că un vehicul nu este utilizat exclusiv în scopul activității economice, în sensul art 145¹ alin.(1) din Codul fiscal, în situația în care, pe lângă utilizarea în scopul activității economice, vehiculul este utilizat ocazional sau de o manieră continuă și pentru uz personal. Dacă vehiculul este utilizat atât pentru activitatea economică, cât și pentru uz personal, se limitează la 50% dreptul de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului și a taxei aferente cheltuielilor legate de acesta. Persoana impozabilă care aplică deducerea limitată de 50% nu trebuie să facă dovada utilizării vehiculului în scopul activității economice sau pentru uz personal cu ajutorul foii de parcurs prevăzute la alin.(2). Prin limitarea la 50% a dreptului de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului de vehicule rutiere motorizate și a taxei aferente cheltuielilor legate de aceste vehicule, se înțelege limitarea deducerii taxei care ar fi deductibilă în condițiile prevăzute la art. 145, 146 - 147¹ din Codul fiscal.

(5) În cazul vehiculelor prevăzute la art 145¹ alin. (3) lit. b) - f) din Codul fiscal taxa aferentă cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului și taxa aferentă cheltuielilor legate de aceste vehicule este deductibilă conform regulilor generale prevăzute la art. 145, 146-147¹, nefiind aplicabilă limitarea la 50% a deducerii taxei, utilizarea acestora și pentru uz personal fiind considerată neglijabilă cu excepția situației în care se poate face dovada unei practici abuzive. În situația prevăzută la art. 145¹ alin. (3) lit. a) din Codul fiscal este obligatoriu ca persoana impozabilă să utilizeze exclusiv vehiculul pentru servicii de urgență, servicii de pază și protecție și servicii de curierat, în vederea deducerii taxei aferente cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului și a taxei aferente cheltuielilor legate de aceste vehicule conform regulilor generale prevăzute la art 145, 146- 147¹ din Codul fiscal. Totuși, în cazul vehiculelor prevăzute la art. 145¹ alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, nu se aplică limitarea dreptului de deducere a taxei dacă acestea sunt utilizate și pentru alte activități

economice ale persoanei impozabile, inclusiv pentru activitățile prevăzute la art. 145¹ alin. (3) lit. b) - f) din Codul fiscal.

(6) În scopul aplicării art. 145¹ alin. (3) lit.a), b) și d) din Codul fiscal, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru:

i) servicii de urgență, reprezintă vehiculele care pot fi înzestrate sau nu cu echipamente tehnice specifice, ce deservește personalul specializat în vederea unor intervenții de urgență, cum sunt cele asupra rețelelor de gaz, energie electrică, apă, canalizare;

ii) servicii de pază și protecție, reprezintă vehiculele utilizate în vederea asigurării siguranței obiectivelor, bunurilor și valorilor împotriva oricăror acțiuni ilicite care lezează dreptul de proprietate, existența materială a acestora, precum și protejării persoanelor împotriva oricăror acte ostile care le pot periclita viața, integritatea fizică sau sănătatea, potrivit prevederilor Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, cu modificările și completările ulterioare;

iii) servicii de curierat reprezintă vehiculele care servesc la primirea, transportul și distribuirea scrisorilor, coletelor și pachetelor;

b) vehiculele utilizate de agenții de vânzări reprezintă vehiculele utilizate în cadrul activității unei persoane impozabile de către angajații acesteia care se ocupă în principal cu prospectarea pieței, desfășurarea activității de merchandising, negocierea condițiilor de vânzare, derularea vânzării bunurilor/serviciilor, asigurarea de servicii postvânzare și monitorizarea clienților. Exercițarea dreptului de deducere în conformitate cu prevederile art. 145¹ alin. (3) lit. b) din Codul fiscal se limitează la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de vânzări;

c) vehiculele utilizate de agenții de achiziții reprezintă vehiculele utilizate în cadrul activității unei persoane impozabile de către angajații acesteia care se ocupă în principal cu negocierea și încheierea de contracte pentru cumpărarea de bunuri și servicii, întreținerea bazei de date a furnizorilor (potențiali sau existenți), întocmirea documentelor administrative pentru cumpărări, analizarea cererilor de cumpărare și propunerea ofertei celei mai bune, urmărirea performanțelor furnizorilor pentru a atinge obiectivele de calitate, costuri, termene. Exercițarea dreptului de deducere în conformitate cu prevederile art. 145¹ alin. (3) lit. b) din Codul fiscal se limitează la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de achiziții;

d) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată reprezintă vehiculele care contribuie în mod esențial la prestarea directă a serviciilor cu plată și fără de care serviciile nu pot fi efectuate.

(7) Utilizarea vehiculului pentru activitățile exceptate prevăzute la art 145¹ alin. (3) din Codul fiscal rezultă din obiectul de activitate al persoanei impozabile și în funcție de fiecare situație în parte din alte documente cum sunt: dovada că persoana impozabilă are personal angajat cu calificare în domeniile prevăzute de excepții, foile de parcurs care trebuie să conțină cel puțin elementele prevăzute la alin.(2), precum și orice alte dovezi suplimentare care pot fi furnizate.

(8) Încadrarea vehiculelor în categoriile prevăzute de art. 145¹ din Codul fiscal se realizează de fiecare persoană impozabilă luând în considerare criteriile prevăzute de Codul fiscal și de prezentele norme. Dacă situația de fapt constatată de organul fiscal este diferită de situația prezentată de persoana impozabilă în ce privește exercitarea dreptului de deducere a taxei pentru vehicule conform art. 145¹ din Codul fiscal, organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

2. Punctele 61 și 62 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici

Art. 152

(1) Persoana impozabilă stabilită în România conform art. 125¹ alin. (2) lit. a), a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 65.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie, respectiv 220.000 lei, poate aplica scutirea de taxă, denumită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la art. 126 alin. (1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(2) Cifra de afaceri care servește drept referință pentru aplicarea alin. (1) este constituită din valoarea totală, exclusiv taxa în situația persoanelor impozabile care solicită

scoaterea din evidență persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, taxabile sau, după caz, care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfășurate de o mică întreprindere, a operațiilor rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România conform art. 145 alin. (2) lit. b), a operațiilor scutite cu drept de deducere și a celor scutite fără drept de deducere, prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a), b), e) și f), dacă acestea nu sunt accesorii activității principale, cu excepția următoarelor:

a) livrările de active fixe corporale sau necorporale, astfel cum sunt definite la art.125¹ alin. (1) pct. 3, efectuate de persoana impozabilă;

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(3) Persoana impozabilă care îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (1) pentru aplicarea regimului special de scutire poate opta oricând pentru aplicarea regimului normal de taxă.

(4) O persoană impozabilă nou-înființată poate beneficia de aplicarea regimului special de scutire, dacă la momentul începerii activității economice declară o cifră de afaceri anuală estimată, conform alin. (2), sub plafonul de scutire și nu optează pentru aplicarea regimului normal de taxare, conform alin. (3).

(5) Pentru persoana impozabilă nou-înființată care începe o activitate economică în decursul unui an calendaristic, plafonul de scutire este plafonul prevăzut la alin. (1).

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii ori depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins ori depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de

plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă conform art. 153.

(7) Persoana impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 care în cursul anului calendaristic precedent nu depășește plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) poate solicita scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 în vederea aplicării regimului special de scutire, cu condiția ca la data solicitării să nu fi depășit plafonul de scutire pentru anul în curs. Solicitarea se poate depune la organele fiscale competente între data de 1 și 10 a fiecărei luni următoare perioadei fiscale aplicate de persoana impozabilă în conformitate cu prevederile art. 156¹. Anularea va fi valabilă de la data comunicării deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligația de a soluționa solicitările de scoatere a persoanelor impozabile din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, cel târziu până la finele lunii în care a fost depusă solicitarea. Până la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, persoanei impozabile îi revin toate drepturile și obligațiile persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidență are obligația să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 156², indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 156¹, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile au obligația să evidențieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, conform prezentului titlu.

(7¹) Dacă, ulterior scoaterii din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, potrivit alin. (7), persoana impozabilă realizează în cursul unui an calendaristic o cifră de afaceri, determinată conform alin. (2), mai mare sau egală cu plafonul de scutire prevăzut la alin. (1), are obligația să respecte prevederile prezentului articol și, după înregistrarea în scopuri de taxă conform art. 153, are dreptul să efectueze ajustările de taxă conform prezentului titlu. Ajustările vor fi reflectate în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(7²) Persoana impozabilă care solicită, conform alin. (7), scoaterea din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, dar are obligația de a se înregistra în scopuri de taxă, conform art. 153¹, trebuie să solicite înregistrarea în

scopuri de TVA, conform art. 153¹ concomitent cu solicitarea de scoatere din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153. Înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153¹, va fi valabilă începând cu data anulării înregistrării în scopuri de TVA conform art. 153. Prevederile prezentului alineat se aplică și în cazul în care persoana impozabilă optează pentru înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153¹, concomitent cu solicitarea de scoatere din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153.

(8) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire:

a) nu are dreptul la deducerea taxei aferente achizițiilor, în condițiile art. 145 și 146;

b) nu are voie să menționeze taxa pe factură sau alt document;

c) abrogată.

(9) Prin norme se stabilesc regulile de înregistrare și ajustările de efectuat în cazul modificării regimului de taxă.

Norme metodologice:

61. (1) În sensul art. 152 alin. (2) din Codul fiscal, o operațiune este accesorie activității principale dacă se îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute la pct. 47 alin. (3).

(2) La determinarea cifrei de afaceri prevăzute la art. 152 alin. (1) din Codul fiscal se cuprind inclusiv facturile emise pentru avansuri încasate sau neîncasate și alte facturi emise înainte de data livrării/prestării pentru operațiunile prevăzute la art. 152 alin. (2) din Codul fiscal.

(3) Persoanele impozabile care, dacă ar fi înregistrate normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, ar aplica un regim special de taxă conform prevederilor art. 152¹ și 152² din Codul fiscal vor lua în calculul determinării cifrei de afaceri prevăzute la art. 152 alin. (1) din Codul fiscal numai baza impozabilă pentru respectivele operațiuni determinată în conformitate cu prevederile art. 152¹ și 152² din Codul fiscal.

(4) Activele fixe corporale prevăzute la art. 152 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal sunt cele definite la art. 125¹ alin. (1) pct. 3 din Codul fiscal, iar activele necorporale sunt cele definite de legislația contabilă și care din punctul de vedere al taxei sunt considerate servicii.

(5) În sensul art. 152 alin. (3) din Codul fiscal, persoana impozabilă care optează pentru aplicarea regimului normal de taxă trebuie să solicite înregistrarea conform art. 153 din Codul fiscal și să aplice regimul normal de taxă începând cu data înregistrării.

(6) Persoana impozabilă care solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal în vederea aplicării regimului special de scutire are obligația să ajusteze taxa deductibilă aferentă:

a) bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate, constatate pe bază de inventariere, în momentul trecerii la regimul de scutire;

b) activelor corporale fixe, inclusiv bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, precum și activelor corporale fixe în curs de execuție, constatate pe bază de inventariere, aflate în proprietatea sa în momentul trecerii la regimul de scutire. În cazul activelor corporale fixe, altele decât bunurile de capital, se ajustează taxa aferentă valorii rămase neamortizate la momentul trecerii la regimul de scutire. În cazul bunurilor de capital se aplică prevederile art. 149 din Codul fiscal;

c) achizițiilor de bunuri și servicii care urmează a fi obținute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 134² alin. (2) lit. a) și b) din Codul fiscal înainte de data anulării calității de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal și al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după această dată.

(7) Ajustarea taxei deductibile pentru bunurile mobile corporale, altele decât bunurile de capital prevăzute la art. 149 alin. (1) din Codul fiscal, prevăzută la alin. (6), se realizează potrivit prevederilor art. 128 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. Ajustarea pentru activele corporale fixe în curs de execuție, pentru serviciile neutilizate, precum și pentru situațiile prevăzute la alin. (6) lit. c) se efectuează potrivit art. 148 din Codul fiscal, prin anularea taxei deductibile. Ajustările de taxă realizate conform art. 128 alin. (4) lit. c) și art. 148 din Codul fiscal se efectuează în funcție de cota de taxă în vigoare la data achiziției bunurilor mobile corporale.

(8) Valoarea rezultată ca urmare a efectuării ajustărilor de taxă conform alin. (6) se evidențiază în ultimul decont de taxă sau, după caz, în declarația prevăzută la art. 156³ alin. (9) din Codul fiscal. În situația în care organele de inspecție fiscală constată că persoana impozabilă nu a evidențiat corect sau nu a efectuat ajustările de taxă prevăzute la alin. (6), acestea vor stabili valoarea corectă a ajustărilor de taxă și, după caz, vor solicita plata sau vor dispune restituirea taxei rezultate ca urmare a ajustării.

(9) În cazul activelor corporale fixe achiziționate printr-un contract de leasing, dacă transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor are loc după scoaterea locatarului/utilizatorului

din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special de scutire pentru întreprinderile mici, acesta are obligația, până cel târziu pe data de 25 a lunii următoare celei în care a intervenit transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, să ajusteze:

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, inclusiv taxa plătită sau datorată înainte de data transferului dreptului de proprietate, potrivit prevederilor art. 149 din Codul fiscal și pct.54;

b) taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe, constatate pe bază de inventariere, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din Codul fiscal, corespunzător valorii rămase neamortizate la momentul transferului dreptului de proprietate, conform art. 128 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal.

Prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se stabilește procedura de declarare și plată a sumelor rezultate din ajustarea taxei.

(10) În sensul art. 152 alin. (9) din Codul fiscal, persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă prin opțiune conform prevederilor art. 152 alin. (3), coroborate cu prevederile art. 153 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, și persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă în cazul depășirii plafonului de scutire în termenul stabilit la art.152 alin. (6) din Codul fiscal au dreptul la ajustarea taxei deductibile aferente:

a) bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate, constatate pe bază de inventariere, în momentul trecerii la regimul normal de taxare;

b) activelor corporale fixe, inclusiv bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, precum și activelor corporale fixe în curs de execuție, constatate pe bază de inventariere, aflate în proprietatea sa în momentul trecerii la regimul normal de taxă. În cazul activelor corporale fixe, altele decât bunurile de capital, se ajustează taxa aferentă valorii rămase neamortizate la momentul trecerii la regimul normal de taxă. În cazul bunurilor de capital se aplică prevederile art. 149 din Codul fiscal;

c) achizițiilor de bunuri și servicii care urmează a fi obținute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 134² alin. (2) lit. a) și b) din Codul fiscal înainte de data trecerii la regimul normal de taxă și al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după această dată.

(11) Ajustările efectuate conform alin. (10) se înscriu în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(12) Pentru ajustarea taxei prevăzute la alin. (10), persoana impozabilă trebuie să îndeplinească condițiile și formalitățile prevăzute la art. 145 - 149 din Codul fiscal. Prin excepție de la prevederile art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, factura pentru achiziții de bunuri/servicii efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform art. 153 din Codul fiscal.

62. (1) Persoanele care aplică regimul special de scutire, conform art. 152 din Codul fiscal, au obligația să țină evidența livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi realizate de o mică întreprindere, cu ajutorul jurnalului pentru vânzări, precum și evidența bunurilor și a serviciilor taxabile achiziționate, cu ajutorul jurnalului pentru cumpărări.

(2) În cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea în scopuri de TVA conform legii, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele de inspecție fiscală înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale. Totodată, organul fiscal competent va înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă. Înregistrarea în scopuri de TVA se consideră valabilă începând cu data comunicării de către organul fiscal competent a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA.

b) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, organele de control vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între

data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege și data la care a fost înregistrată.

(3) În cazul în care persoana impozabilă a solicitat în mod eronat scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, în vederea aplicării regimului special de scutire pentru întreprinderile mici, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care persoana impozabilă, ulterior scoaterii din evidență, nu s-a înregistrat în scopuri de TVA conform art.153 din Codul fiscal până la data identificării acestei erori de către organele de inspecție fiscală, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze pe perioada cuprinsă între data anulării codului de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal și data identificării acestei erori. Totodată, organele fiscale competente vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă. Înregistrarea în scopuri de TVA se consideră valabilă începând cu data comunicării de către organul fiscal competent a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA;

b) în cazul în care, ulterior scoaterii din evidență, persoana impozabilă s-a înregistrat în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal până la data identificării acestei erori de către organele de inspecție fiscală, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze pe perioada cuprinsă între data la care persoanei respective i s-a anulat codul de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal și data la care a fost înregistrată. Totodată, organul fiscal competent va înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă. Înregistrarea în scopuri de TVA se consideră valabilă începând cu data comunicării de către organul fiscal competent a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA.

(4) După determinarea taxei de plată conform alin. (2) și (3), organele fiscale competente vor stabili obligațiile fiscale accesorii aferente conform prevederilor legale în vigoare.

(5) Persoanele impozabile care nu au solicitat înregistrarea în scopuri de TVA în termenul prevăzut de lege, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul inspecției fiscale, au dreptul să ajusteze în primul decont depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, în condițiile prevăzute la art. 145 - 149 din Codul fiscal:

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege;

b) taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe, inclusiv celor aflate în curs de execuție, aflate în proprietatea sa la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, cu condiția, în cazul bunurilor de capital, ca perioada de ajustare a deducerii, prevăzută la art. 149 alin. (2) din Codul fiscal, să nu fi expirat. În cazul activelor corporale fixe, altele decât bunurile de capital, se ajustează taxa aferentă valorii rămase neamortizate la data respectivă. În cazul bunurilor de capital se aplică prevederile art. 149 din Codul fiscal;

c) taxa deductibilă aferentă achizițiilor de bunuri și servicii efectuate în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data la care a fost înregistrată, inclusiv taxa deductibilă aferentă achizițiilor de bunuri și servicii pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art.134² alin. (2) lit. a) și b) din Codul fiscal înainte de data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege și al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data la care a fost înregistrată;

d) taxa deductibilă aferentă achizițiilor de bunuri și servicii care urmează a fi obținute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 134² alin. (2) lit. a) și b) din Codul fiscal înainte de data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege și al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de taxă.

(6) Persoanele impozabile care au solicitat în mod eronat scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, în vederea aplicării regimului special de scutire pentru întreprinderile mici, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul inspecției fiscale, au dreptul să anuleze ajustările de taxă corespunzătoare scoaterii din evidență și să își exercite dreptul de deducere a taxei aferente achizițiilor de bunuri și servicii efectuate în perioada cuprinsă între data la care persoanei respective i s-a anulat codul de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal și data la care a fost înregistrată, în primul

decont depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, în condițiile prevăzute la art. 145 - 149 din Codul fiscal.

(7) Pentru ajustarea taxei prevăzute la alin. (5) și (6), persoana impozabilă trebuie să îndeplinească condițiile și formalitățile prevăzute la art. 145 - 149 din Codul fiscal. Prin excepție de la prevederile art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, factura pentru achiziții de bunuri/servicii efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform art. 153 din Codul fiscal.

(8) Persoanele impozabile care au aplicat regimul special pentru mici întreprinderi prevăzut la art. 152 din Codul fiscal și care au fost înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul fiscal, dacă ulterior înregistrării realizează numai operațiuni fără drept de deducere, vor solicita scoaterea din evidență conform art. 153 alin. (11) din Codul fiscal. Dacă, ulterior scoaterii din evidență, aceste persoane impozabile vor realiza operațiuni care dau drept de deducere a taxei, vor aplica prevederile art. 152 din Codul fiscal.”

3. Punctul 66 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA

Art. 153

(1) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România și realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile și/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, denumită în continuare înregistrare normală în scopuri de taxă, după cum urmează:

a) înainte de realizarea unor astfel de operațiuni, în următoarele cazuri:

1. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri care atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), cu privire la regimul special de scutire pentru întreprinderile mici;

2. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă;

b) dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau a depășit acest plafon;

c) dacă cifra de afaceri realizată în cursul unui an calendaristic este inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă;

d) dacă efectuează operațiuni scutite de taxă și optează pentru taxarea acestora, conform art. 141 alin. (3).

(2) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României, dar este stabilită în România printr-un sediu fix conform art. 125¹ alin. (2) lit. b), este obligată să solicite înregistrarea în scopuri de TVA în România, astfel:

a) înainte primirii serviciilor, în situația în care urmează să primească pentru sediul fix din România servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 150 alin. (2), dacă serviciile sunt prestate de o persoană impozabilă care este stabilită în sensul art. 125¹ alin. (2) în alt stat membru;

b) înainte de prestarea serviciilor, în situația în care urmează să presteze serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2) de la sediul fix din România pentru un beneficiar persoană impozabilă stabilită în sensul art. 125¹ alin. (2) în alt stat membru care are obligația de a plăti TVA în alt stat membru, conform echivalentului din legislația statului membru respectiv al art. 150 alin. (2);

c) înainte de realizarea unor activități economice de la respectivul sediu fix în condițiile stabilite la art. 125¹ alin. (2) lit. b) și c) care implică:

1. livrări de bunuri taxabile și/sau scutite cu drept de deducere, inclusiv livrări intracomunitare scutite de TVA conform art. 143 alin. (2);

2. prestări de servicii taxabile și/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere, altele decât cele prevăzute la lit. a) și b);

3. operațiuni scutite de taxă și optează pentru taxarea acestora, conform art. 141 alin. (3);

4. achiziții intracomunitare de bunuri taxabile.

(3) Prevederile alin. (1) nu sunt aplicabile persoanei tratate ca persoană impozabilă numai pentru că efectuează ocazional livrări intracomunitare de mijloace de transport noi.

(4) O persoană impozabilă care nu este stabilită în România conform art. 125¹ alin. (2) și nici înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 153 va solicita înregistrarea în scopuri de TVA la organele fiscale competente pentru operațiuni realizate pe teritoriul României care dau drept de deducere a taxei, altele decât serviciile de transport și serviciile auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c) - m), art. 144 alin. (1) lit. c) și art. 144¹ din Codul fiscal, înainte de efectuarea respectivelor operațiuni, cu excepția situațiilor în care persoana obligată la plata taxei este beneficiarul, conform art. 150 alin. (2)-(6). Nu sunt obligate să se înregistreze în România, conform acestui articol, persoanele stabilite în afara Comunității Europene care efectuează servicii electronice către persoane neimpozabile din România și care sunt înregistrate într-un alt stat membru, conform regimului special pentru servicii electronice, pentru toate serviciile electronice prestate în Comunitatea Europeană. Persoana impozabilă care nu este stabilită în România conform art. 125¹ alin. (2) și nici înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 153, poate solicita înregistrarea în scopuri de TVA dacă efectuează în România oricare dintre următoarele operațiuni:

a) importuri de bunuri;

b) operațiuni prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e), dacă optează pentru taxarea acestora, conform art. 141 alin. (3);

c) operațiuni prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii sau prin opțiune conform art. 141 alin. (3).

(5) Va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform acestui articol, înainte de realizarea operațiunilor, persoana impozabilă nestabilită în România și neînregistrată în scopuri de TVA în România, care intenționează:

a) să efectueze o achiziție intracomunitară de bunuri pentru care este obligată la plata taxei conform art. 151; sau

b) să efectueze o livrare intracomunitară de bunuri scutită de taxă.

(6) Persoana impozabilă stabilită în Comunitate, dar nu în România, care are obligația să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate, în condițiile stabilite prin norme, să își îndeplinească această obligație prin desemnarea unui reprezentant fiscal. Persoana impozabilă nestabilită în Comunitate care are obligația să se înregistreze în

scopuri de TVA în România este obligată, în condițiile stabilite prin norme, să se înregistreze prin desemnarea unui reprezentant fiscal.

(7) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, toate persoanele care, în conformitate cu prevederile prezentului titlu, sunt obligate să solicite înregistrarea, conform alin. (1), (2), (4) sau (5).

(7¹) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se pot stabili criteriile pentru condiționarea înregistrării în scopuri de TVA a societăților comerciale cu sediul activității economice în România înființate în baza Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care sunt supuse înmatriculării la registrul comerțului. Organele fiscale competente stabilesc, pe baza acestor criterii, dacă persoana impozabilă justifică intenția și are capacitatea de a desfășura activitate economică, pentru a fi înregistrată în scopuri de TVA. Prin excepție de la prevederile alin. (7), organele fiscale competente nu vor înregistra în scopuri de TVA persoanele impozabile care nu îndeplinesc criteriile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(8) În cazul în care o persoană este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, în conformitate cu prevederile alin. (1) lit. b), alin. (2), (4) sau (5), și nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.

(9) Organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol:

a) dacă este declarată inactivă conform prevederilor art. 78¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de la data declarării ca inactivă;

b) dacă a intrat în inactivitate temporară, înscrisă în registrul comerțului, potrivit legii, de la data înscrierii mențiunii privind inactivitatea temporară în registrul comerțului;

c) dacă asociații/administratorii persoanei impozabile sau persoana impozabilă însăși au înscrise în cazierul fiscal infracțiuni și/sau faptele prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de la data comunicării deciziei de anulare de către organele fiscale competente;

d) dacă nu a depus pe parcursul unui semestru calendaristic niciun decont de taxă prevăzut la art. 156², dar nu este în situația prevăzută la lit. a) sau b), din prima zi a celei

de-a doua luni următoare respectivului semestru calendaristic. Aceste prevederi se aplică numai în cazul persoanelor pentru care perioada fiscală este luna sau trimestrul. Începând cu decontul aferent lunii iulie 2012, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală luna calendaristică, respectiv începând cu decontul aferent trimestrului III al anului 2012, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane impozabile în scopuri de TVA dacă nu a depus niciun decont de taxă prevăzut la art. 156² pentru 6 luni consecutive, în cazul persoanei care are perioada fiscală luna calendaristică, și pentru două trimestre calendaristice consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, dar nu este în situația prevăzută la lit. a) sau b), din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al șaselea decont de taxă în prima situație și respectiv, din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al doilea decont de taxă în a doua situație.

e) dacă în deconturile de taxă depuse pentru 6 luni consecutive în cursul unui semestru calendaristic, în cazul persoanelor care au perioada fiscală luna calendaristică, și pentru două perioade fiscale consecutive în cursul unui semestru calendaristic, în cazul persoanelor impozabile care au perioada fiscală trimestrul calendaristic, nu au fost evidențiate achiziții de bunuri/servicii și nici livrări de bunuri/prestări de servicii, realizate în cursul acestor perioade de raportare, din prima zi a celei de-a doua luni următoare respectivului semestru calendaristic. Începând cu decontul aferent lunii iulie 2012, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală luna calendaristică, respectiv începând cu decontul aferent trimestrului III al anului 2012, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane impozabile în scopuri de TVA dacă în deconturile de taxă depuse pentru 6 luni consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală luna calendaristică, și pentru două trimestre calendaristice consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, nu au fost evidențiate achiziții de bunuri/servicii și nici livrări de bunuri/prestări de servicii, realizate în cursul acestor perioade de raportare, din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al șaselea decont de taxă în prima situație și respectiv, din prima zi a lunii următoare celei în

care a intervenit termenul de depunere al celui de-al doilea decont de taxă în a doua situație;

f) dacă, potrivit prevederilor prezentului titlu, persoana impozabilă nu era obligată și nici nu avea dreptul să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform prezentului articol;

g) în situația persoanelor impozabile care solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la art. 152.

Pentru situațiile prevăzute la lit. a) - e), anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile este realizată din oficiu de către organele fiscale competente. Pentru situația prevăzută la lit. f), anularea înregistrării în scopuri de TVA se realizează la solicitarea persoanei impozabile sau din oficiu de către organele fiscale competente, după caz. Pentru situația prevăzută la lit. g), anularea înregistrării în scopuri de TVA se realizează la solicitarea persoanei impozabile.

(9¹) Procedura de anulare a înregistrării în scopuri de TVA este stabilită prin normele procedurale în vigoare. După anularea înregistrării în scopuri de TVA conform alin. (9) lit. a) - e), organele fiscale competente înregistrează persoanele impozabile în scopuri de TVA astfel:

a) din oficiu, de la data la care a încetat situația care a condus la anularea înregistrării, pentru situațiile prevăzute la alin. (9) lit. a) și b);

b) la solicitarea persoanei impozabile, în situația prevăzută la alin. (9) lit. c), dacă încetează situația care a condus la anulare, de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA;

c) la solicitarea persoanei impozabile, în situația prevăzută la alin. (9) lit. d), de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA, pe baza următoarelor informații/documente furnizate de persoana impozabilă:

1. prezentarea deconturilor de taxă nedepuse la termen;
2. prezentarea unei cereri motivate din care să rezulte că se angajează să depună la termenele prevăzute de lege deconturile de taxă;

După prima abatere prevăzută la alin. (9) lit. d), persoanele impozabile vor fi înregistrate în scopuri de TVA, dacă îndeplinesc toate condițiile prevăzute de lege, numai după o perioadă de 3 luni de la anularea înregistrării. În cazul în care abaterea se repetă

după reînregistrarea persoanei impozabile, organele fiscale vor anula codul de înregistrare în scopuri de TVA și nu vor aproba eventuale cereri ulterioare de reînregistrare în scopuri de TVA.

d) la solicitarea persoanei impozabile, în situația prevăzută la alin. (9) lit. e), pe baza unei declarații pe propria răspundere din care să rezulte că va desfășura activități economice cel mai târziu în cursul lunii următoare celei în care a solicitat înregistrarea în scopuri de TVA. Data înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile este data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA. În situația în care persoana impozabilă nu depune o cerere de înregistrare în scopuri de TVA în maximum 180 de zile de la data anulării, organele fiscale nu vor aproba eventuale cereri ulterioare de reînregistrare în scopuri de TVA.

Persoanele impozabile aflate în situațiile prevăzute de prezentul alineat nu pot aplica prevederile referitoare la plafonul de scutire pentru mici întreprinderi prevăzut la art. 152 până la data înregistrării în scopuri de TVA, fiind obligate să aplice prevederile art. 11 alin. (1¹) și (1³).

(9²) Agenția Națională de Administrare Fiscală organizează Registrul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 și Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 a fost anulată. Registrele sunt publice și se afișează pe site-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Înscrierea în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 a fost anulată se face de către organul fiscal competent, după comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, în termen de cel mult 3 zile de la data comunicării.

(10) Persoana înregistrată conform prezentului articol va anunța în scris organele fiscale competente cu privire la modificările informațiilor declarate în cererea de înregistrare sau furnizate prin altă metodă organului fiscal competent, în legătură cu înregistrarea sa, sau care apar în certificatul de înregistrare în termen de 15 zile de la producerea oricărui dintre aceste evenimente.

(11) În cazul încetării desfășurării de operațiuni care dau drept de deducere a taxei sau în cazul încetării activității sale economice, orice persoană înregistrată conform prezentului articol va anunța în scris organele fiscale competente în termen de 15 zile de la

producerea oricărui dintre aceste evenimente în scopul scoaterii din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA. Prin norme procedurale se stabilesc data de la care are loc scoaterea din evidență și procedura aplicabilă.

Norme metodologice:

66. (1) În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condițiile art. 153 alin. (1), (2), (4) sau (5) din Codul fiscal ori optează pentru înregistrare conform art. 153 alin.(4) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane se va considera valabilă începând cu:

a) data comunicării certificatului de înregistrare în scopuri de TVA sau a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA, în cazurile prevăzute la art. 153 alin. (2), (4) și (5) din Codul fiscal;

b) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă optează pentru aplicarea regimului normal de taxă, în cazurile prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal;

c) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă solicită înregistrarea, în cazurile prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) data comunicării deciziei de aprobare a înregistrării în scopuri de TVA sau a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA, în cazurile prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. a) și c) și alin. (8) din Codul fiscal.

(2) În aplicarea art. 153 alin. (1) din Codul fiscal, activitatea economică se consideră ca fiind începută din momentul în care o persoană intenționează să efectueze o astfel de activitate. Intenția persoanei trebuie apreciată în baza elementelor obiective, de exemplu, faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare necesare inițierii unei activități economice.

(3) Instituțiilor publice care solicită înregistrarea în scopuri de TVA sau care sunt înregistrate din oficiu, conform art. 153 alin. (8) din Codul fiscal, li se va atribui un cod de înregistrare în scopuri de TVA numai pentru partea din structura/activitatea pentru care au calitatea de persoană impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 127 din Codul fiscal, în timp ce pentru activitățile pentru care nu au calitatea de persoană impozabilă, respectiv pentru partea din structură prin care desfășoară numai activități în calitate de autoritate publică, li se va atribui un cod de înregistrare fiscală distinct. Instituțiilor publice care desfășoară numai activități pentru care au calitatea de persoană impozabilă, respectiv operațiuni taxabile, scutite fără drept de

deducere conform art. 141 din Codul fiscal sau scutite cu drept de deducere conform art. 143, 144, 144¹ din Codul fiscal, și care solicită înregistrarea în scopuri de TVA sau sunt înregistrate din oficiu, conform art. 153 alin. (8) din Codul fiscal, li se va atribui un singur cod de înregistrare în scopuri de TVA. După atribuirea codului de înregistrare în scopuri de TVA, acesta va fi valabil pentru orice alte operațiuni taxabile, scutite cu sau fără drept de deducere, pe care le va realiza ulterior. Orice instituție publică căreia i s-a atribuit un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal va fi considerată persoană impozabilă conform art. 133 alin. (1) din Codul fiscal, dar numai în ceea ce privește stabilirea locului prestării serviciilor conform art. 133 din Codul fiscal.

(4) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România și care are pe teritoriul României sucursale și alte sedii secundare, fără personalitate juridică, va fi identificată printr-un singur cod de înregistrare în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal.

(5) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României și este stabilită în România printr-unul sau mai multe sedii fixe fără personalitate juridică, conform art.125¹ alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, va fi identificată printr-un singur cod de înregistrare în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal. În acest scop persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României va desemna unul dintre sediile fixe aflate pe teritoriul României să depună decontul de taxă și să fie responsabil pentru toate obligațiile în scopuri de TVA, conform acestui titlu, ale tuturor sediilor fixe stabilite în România ale acestei persoane impozabile. Sediul fix este întotdeauna o structură fără personalitate juridică și poate fi, de exemplu, o sucursală, un birou de vânzări, un depozit, care trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 125¹ alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.

(6) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României și nu este stabilită prin sediu/sedii fix/fixe în România este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România pentru operațiunile prevăzute la art. 153 alin. (4) din Codul fiscal, cu excepția celor pentru care înregistrarea este opțională, și la art. 153 alin. (5) din Codul fiscal. În cazul operațiunilor prevăzute la art. 153 alin. (4) din Codul fiscal, altele decât cele pentru care înregistrarea este opțională, organul fiscal competent nu va înregistra în scopuri de TVA persoana impozabilă nestabilită în România dacă aceasta urmează să realizeze în România numai operațiuni pentru care, potrivit prevederilor art. 150 alin. (2) - (6) din Codul fiscal, beneficiarul este persoana obligată la plata TVA. Organul fiscal competent va înregistra în scopuri de TVA persoana

impozabilă nestabilă în România care urmează să realizeze operațiuni pentru care înregistrarea este opțională conform art. 153 alin. (4) din Codul fiscal, respectiv: servicii de transport și servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c) - m), art. 144 alin. (1) lit. c) și art. 144¹ din Codul fiscal, importuri de bunuri, operațiuni prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, dacă optează pentru taxarea acestora, conform art. 141 alin. (3), și/sau operațiuni prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii sau prin opțiune, conform art. 141 alin. (3) din Codul fiscal. În vederea înregistrării în scopuri de TVA:

a) persoana impozabilă nestabilă în România obligată să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 153 alin. (4) din Codul fiscal trebuie să furnizeze o declarație pe propria răspundere organului fiscal competent, în care să menționeze că va realiza în România operațiuni taxabile pentru care este persoana obligată la plata taxei conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal și/sau că urmează să desfășoare operațiuni scutite cu drept de deducere, cu excepția serviciilor de transport și a serviciilor auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c) - m), art. 144 alin. (1) lit. c) și art. 144¹ din Codul fiscal, pentru care înregistrarea este opțională. Pe lângă declarația pe propria răspundere, vor fi prezentate contractele sau comenzile din care rezultă aceste informații;

b) persoana impozabilă nestabilă în România care optează pentru înregistrarea în scopuri de TVA în condițiile stabilite la art. 153 alin. (4) din Codul fiscal:

1. trebuie să depună în vederea înregistrării notificările prevăzute în anexele nr. 1 și 2 la prezentele norme metodologice pentru operațiuni prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) și f), dacă optează pentru taxarea acestora conform art. 141 alin. (3) din Codul fiscal;

2. trebuie să furnizeze o declarație pe propria răspundere organului fiscal competent, în care să menționeze că va realiza în România importuri, operațiuni prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii, și/sau pentru alte operațiuni pentru care înregistrarea este opțională, respectiv: servicii de transport și servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c) - m), art. 144 alin. (1) lit. c) și art. 144¹ din Codul fiscal, precum și contractele sau comenzile din care rezultă aceste informații;

c) persoana impozabilă nestabilă în România care solicită înregistrarea conform art. 153 alin. (5) din Codul fiscal trebuie să prezinte contractele/comenzile în baza cărora urmează să efectueze livrări și/sau achiziții intracomunitare care au locul în România.

(7) Persoana impozabilă nestabilă în România se va înregistra la autoritatea fiscală competentă după cum urmează:

a) fie direct, fie prin desemnarea unui reprezentant fiscal, dacă persoana este stabilită în spațiul comunitar. În cazul înregistrării directe, această persoană va declara adresa din România la care pot fi examinate toate evidențele și documentele ce trebuie păstrate în conformitate cu prevederile normelor metodologice de aplicare a titlului VI din Codul fiscal;

b) prin desemnarea unui reprezentant fiscal, dacă persoana nu este stabilită în spațiul comunitar.

(8) Dacă, ulterior înregistrării directe în scopuri de taxă conform alin. (7) lit. a), persoana impozabilă nestabilă în România va fi stabilită în România printr-un sediu fix, inclusiv o sucursală, organele fiscale competente nu vor atribui un alt cod de înregistrare în scopuri de taxă, fiind păstrat codul de înregistrare în scopuri de taxă acordat inițial.

(9) În cazul persoanelor impozabile care au sediul activității economice în afara României și care se înregistrează în scopuri de taxă conform art. 153 alin. (2) din Codul fiscal prin sedii fixe, altele decât sucursalele, și ulterior vor înființa sucursale în România, organele fiscale competente nu vor atribui un alt cod de înregistrare în scopuri de taxă, fiind păstrat codul de înregistrare în scopuri de taxă acordat inițial.

(10) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA și care, ulterior înregistrării respective, desfășoară exclusiv operațiuni ce nu dau dreptul la deducere va solicita anularea înregistrării în termen de 15 zile de la încheierea lunii în care se desfășoară exclusiv operațiuni fără drept de deducere. Dovada faptului că persoana nu mai realizează operațiuni cu drept de deducere trebuie să rezulte din obiectul de activitate și, după caz, din declarația pe propria răspundere dată de împuternicitul legal al persoanei impozabile în cazul operațiunilor scutite pentru care persoana impozabilă poate opta pentru taxare conform art. 141 alin. (3) din Codul fiscal.

(11) Anularea înregistrării în scopuri de TVA se va efectua în prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă a solicitat anularea înregistrării conform art. 153 alin. (11) din Codul fiscal. Persoana impozabilă care a solicitat anularea înregistrării în scopuri de TVA conform alin. (10) are obligația, indiferent de perioada fiscală utilizată, să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 156² din Codul fiscal până la data de 25 a lunii în care a fost anulat înregistrarea în scopuri de TVA.

(12) Orice persoană impozabilă stabilită în România și înregistrată în scopuri de TVA care își încetează activitatea economică trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în termen de 15 zile de la data documentelor ce evidențiază acest fapt. Persoana impozabilă nestabilă în România, care s-a înregistrat conform art. 153 alin. (4) sau (5) din Codul fiscal, trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în cazul în care nu mai realizează în România operațiuni pentru care ar fi obligată să fie înregistrată în scopuri de TVA conform art.153 alin. (4) sau (5) din Codul fiscal. Persoana impozabilă nestabilă în România, care s-a înregistrat prin opțiune conform art. 153 alin. (4) din Codul fiscal, trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în cazul în care nu mai realizează în România operațiuni de natura celor pentru care a solicitat înregistrarea și nici alte operațiuni pentru care ar fi obligată să fie înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 alin. (4) sau (5) din Codul fiscal. Anularea înregistrării în scopuri de TVA va fi valabilă din prima zi a lunii următoare celei în care s-a depus declarația de încetare a activității. Persoana impozabilă care a solicitat anularea înregistrării în scopuri de TVA are obligația, indiferent de perioada fiscală utilizată, să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 156² din Codul fiscal până la data de 25 a lunii în care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA.

(13) În situația în care art. 153 din Codul fiscal prevede că persoana impozabilă trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA anticipat, respectiv înainte de realizarea unei operațiuni, dar această obligație este îndeplinită ulterior, organele fiscale vor înregistra persoana respectivă atunci când aceasta solicită înregistrarea, dacă între timp nu a fost înregistrată din oficiu. Pentru neînregistrarea anticipată prevăzută de lege, organele fiscale vor stabili consecințele acesteia în conformitate cu prevederile normelor metodologice de aplicare a titlului VI din Codul fiscal, precum și ale Codului de procedură fiscală.

(14) Organele fiscale competente vor înregistra din oficiu persoanele impozabile obligate să se înregistreze în scopuri de TVA, în conformitate cu prevederile art. 153 alin. (1), (2), (4) sau (5) din Codul fiscal, și care nu solicită înregistrarea, indiferent dacă sunt persoane care au sediul activității economice în România, un sediu fix în România sau sunt nestabilite în România.

(15) Pentru situația prevăzută la art. 153 alin. (9) lit. f) din Codul fiscal, anularea înregistrării în scopuri de TVA se realizează la solicitarea persoanei impozabile sau din oficiu de către organele fiscale competente, după caz. Anularea înregistrării în scopuri de TVA este valabilă de la data comunicării deciziei de anulare de către organele fiscale competente.”

4. Punctul 67 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal

Înregistrarea în scopuri de TVA a altor persoane care efectuează achiziții intracomunitare sau pentru servicii

Art. 153¹

(1) Are obligația să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol:

a) persoana impozabilă care are sediul activității economice în România și persoana juridică neimpozabilă stabilită în România, neînregistrate și care nu au obligația să se înregistreze conform art. 153 și care nu sunt deja înregistrate conform lit. b) sau c) sau alin. (2), care efectuează o achiziție intracomunitară taxabilă în România, înainte de efectuarea achiziției intracomunitare, dacă valoarea achiziției intracomunitare respective depășește plafonul pentru achiziții intracomunitare în anul calendaristic în care are loc achiziția intracomunitară;

b) persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, neînregistrată și care nu are obligația să se înregistreze conform art. 153, și care nu este deja înregistrată conform lit. a) sau c) sau alin. (2), dacă prestează servicii care au locul în alt stat membru, pentru care beneficiarul serviciului este persoana obligată la plata taxei conform echivalentului din legislația altui stat membru al art. 150 alin. (2), înainte de prestarea serviciului;

c) persoana impozabilă care își are stabilit sediul activității economice în România, care nu este înregistrată și nu are obligația să se înregistreze conform art. 153 și care nu este deja înregistrată conform lit. a) sau b) sau alin. (2), dacă primește de la un prestator, persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 150 alin. (2), înaintea primirii serviciilor respective.

(2) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, dacă nu este înregistrată și nu este obligată să se înregistreze conform art. 153, și persoana juridică neimpozabilă stabilită în România pot solicita să se înregistreze, conform prezentului articol, în cazul în care realizează achiziții intracomunitare, conform art. 126 alin. (6).

(3) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, orice persoană care solicită înregistrarea, conform alin. (1) sau (2).

(4) Dacă persoana obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, în condițiile alin. (1), nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.

(5) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (1) lit. a) poate solicita anularea înregistrării sale oricând, după expirarea anului calendaristic următor celui în care a fost înregistrată, dacă valoarea achizițiilor sale intracomunitare nu a depășit plafonul de achiziții în anul în care face solicitarea sau în anul calendaristic anterior și dacă nu și-a exercitat opțiunea conform alin. (7).

(6) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (2) poate solicita anularea înregistrării oricând după expirarea a 2 ani calendaristici care urmează anului în care a optat pentru înregistrare, dacă valoarea achizițiilor sale intracomunitare nu a depășit plafonul de achiziții în anul în care depune această solicitare sau în anul calendaristic anterior, dacă nu și-a exercitat opțiunea conform alin. (7).

(7) Dacă după expirarea anului calendaristic prevăzut la alin. (5) sau a celor 2 ani calendaristici prevăzuți la alin. (6), care urmează celui în care s-a efectuat înregistrarea, persoana impozabilă efectuează o achiziție intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA, obținut conform prezentului articol, se consideră că persoana a optat conform art. 126 alin. (6), cu excepția cazului în care a depășit plafonul de achiziții intracomunitare.

(8) Persoana înregistrată conform alin. (1) lit. b) și c) poate solicita anularea înregistrării sale oricând după expirarea anului calendaristic în care a fost înregistrată, cu excepția situației în care trebuie să rămână înregistrată conform alin. (5) - (7).

(9) Organele fiscale competente vor anula înregistrarea unei persoane, conform prezentului articol, din oficiu sau, după caz, la cerere, în următoarele situații:

- a) persoana respectivă este înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153; sau**
- b) persoana respectivă are dreptul la anularea înregistrării în scopuri de TVA, conform prezentului articol, și solicită anularea conform alin. (5), (6) și (8); sau**
- c) persoana respectivă își încetează activitatea economică.**

(10) Înregistrarea în scopuri de TVA conform prezentului articol nu conferă persoanei impozabile calitatea de persoană înregistrată normal în scopuri de TVA, acest cod fiind utilizat numai pentru achiziții intracomunitare sau pentru serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2), primite de la persoane impozabile stabilite în alt stat membru sau prestate către persoane impozabile stabilite în alt stat membru.

(11) Prevederile art. 153 alin. (9) lit. a), b) și f) se aplică corespunzător și pentru persoanele înregistrate în scopuri de TVA conform prezentului articol.

Norme metodologice:

67. (1) Au obligația să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153¹ din Codul fiscal numai persoanele impozabile care au sediul activității economice în România.

(2) Persoanele impozabile prevăzute la art. 126 alin. (4) din Codul fiscal sunt obligate să solicite înregistrarea în scopuri de TVA pentru achiziții intracomunitare de bunuri conform art. 153¹ alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, dacă depășesc plafonul pentru achiziții intracomunitare de 10.000 euro stabilit conform pct. 2 alin. (5) - (7). În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condițiile art. 153¹ alin. (1) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol va fi considerată valabilă de la data solicitării înregistrării.

(3) În situația în care obligația înregistrării în scopuri de TVA conform art. 153¹ alin. (1) lit. b) sau c) din Codul fiscal revine unei persoane impozabile care realizează achiziții intracomunitare de bunuri care nu sunt impozabile în România conform art. 126 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, respectiva persoană poate aplica regulile referitoare la plafonul pentru achiziții intracomunitare și după înregistrare, până la depășirea respectivului plafon. În acest scop nu va comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA furnizorilor săi din alte state membre.

(4) Înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153¹ alin. (1) lit. b) și c) din Codul fiscal se solicită numai de persoanele care nu sunt deja înregistrate conform art. 153 din Codul fiscal sau pentru achizițiile intracomunitare de bunuri conform art. 153¹ alin. (1) lit. a) din Codul fiscal și numai în cazul serviciilor intracomunitare pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal sau echivalentul acestui articol din legislația altui stat membru, altele decât cele scutite de taxă. Înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol va fi considerată valabilă de la data solicitării înregistrării. Nu se va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153¹ din Codul fiscal dacă serviciile se încadrează în oricare din prevederile art. 133

alin. (3) - (7) din Codul fiscal. De asemenea nu se va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153¹ din Codul fiscal în cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, dar care nu sunt servicii intracomunitare, respectiv sunt prestate de o persoană impozabilă din România către o persoană impozabilă stabilită în afara Comunității sau sunt prestate de o persoană impozabilă stabilită în afara Comunității în beneficiul unei persoane impozabile stabilite în România.

(5) În cazul în care o persoană solicită înregistrarea în scopuri de TVA în condițiile art.153¹ alin. (2) din Codul fiscal, respectiv prin opțiunea de a aplica regimul general prevăzut la art. 126 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol va fi considerată valabilă de la data solicitării înregistrării.

(6) În cazul în care o persoană solicită anularea înregistrării în condițiile art. 153¹ alin. (5), (6) sau (8) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane se va considera anulată din prima zi a anului calendaristic în care se face cererea de anulare.

(7) Persoanele înregistrate conform art. 153¹ din Codul fiscal nu pot comunica acest cod pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate către alte persoane, acesta fiind comunicat altor persoane numai pentru achiziții intracomunitare de bunuri, pentru prestări de servicii intracomunitare și pentru achiziții de servicii intracomunitare.

(8) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată conform art. 153 din Codul fiscal și care efectuează achiziții intracomunitare de bunuri accizabile nu are obligația să se înregistreze conform art. 153¹ din Codul fiscal pentru plata taxei aferente respectivei achiziții intracomunitare.

(9) Orice persoană care efectuează achiziții intracomunitare de mijloace noi de transport, care nu este înregistrată conform art. 153 din Codul fiscal, nu are obligația să se înregistreze conform art. 153¹ din Codul fiscal pentru plata taxei aferente respectivei achiziții intracomunitare.

(10) Prevederile prezentelor norme se completează cu prevederile pct. 2.

(11) Instituțiile publice care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, pentru întreaga activitate sau numai pentru o parte din structură, nu vor solicita înregistrarea conform art. 153¹ din Codul fiscal. Pentru toate achizițiile intracomunitare de bunuri, pentru prestările de servicii intracomunitare și pentru achizițiile de servicii intracomunitare vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform art. 153, indiferent dacă achizițiile sunt destinate utilizării pentru activitatea desfășurată în calitate de autoritate publică,

pentru care instituția publică nu are calitatea de persoană impozabilă, sau pentru activități pentru care instituția publică are calitatea de persoană impozabilă. Orice instituție publică căreia i s-a atribuit un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153¹ din Codul fiscal va fi considerată persoană impozabilă conform art. 133 alin. (1) din Codul fiscal, dar numai în ceea ce privește stabilirea locului prestării serviciilor conform art. 133 din Codul fiscal.”

5. Punctul 80 se modifică și va avea următorul cuprins:

”Codul fiscal:

Perioada fiscală

Art. 156¹

(1) Perioada fiscală este luna calendaristică.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), perioada fiscală este trimestrul calendaristic pentru persoana impozabilă care în cursul anului calendaristic precedent a realizat o cifră de afaceri din operațiuni taxabile și/sau scutite cu drept de deducere și/sau neimpozabile în România conform art. 132 și 133, dar care dau drept de deducere conform art. 145 alin. (2) lit. b), care nu a depășit plafonul de 100.000 euro al cărui echivalent în lei se calculează conform normelor, cu excepția situației în care persoana impozabilă a efectuat în cursul anului calendaristic precedent una sau mai multe achiziții intracomunitare de bunuri.

(3) Persoana impozabilă care se înregistrează în cursul anului trebuie să declare, cu ocazia înregistrării conform art. 153, cifra de afaceri pe care preconizează să o realizeze în perioada rămasă până la sfârșitul anului calendaristic. Dacă cifra de afaceri estimată nu depășește plafonul prevăzut la alin. (2), recalculat corespunzător numărului de luni rămase până la sfârșitul anului calendaristic, persoana impozabilă va depune deconturi trimestriale în anul înregistrării.

(4) Întreprinderile mici care se înregistrează în scopuri de TVA, conform art. 153, în cursul anului, trebuie să declare cu ocazia înregistrării cifra de afaceri obținută, recalculată în baza activității corespunzătoare unui an calendaristic întreg. Dacă această cifră de afaceri recalculată depășește plafonul prevăzut la alin. (2), în anul respectiv perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1). Dacă această cifră de afaceri recalculată nu depășește plafonul prevăzut la alin. (2), persoana impozabilă va utiliza trimestrul

calendaristic ca perioadă fiscală, cu excepția situației în care a efectuat în cursul anului calendaristic respectiv una sau mai multe achiziții intracomunitare de bunuri înainte de înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153.

(5) Dacă cifra de afaceri efectiv obținută în anul înregistrării, recalculată în baza activității corespunzătoare unui an calendaristic întreg, depășește plafonul prevăzut la alin. (2), în anul următor perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1). Dacă această cifră de afaceri efectivă nu depășește plafonul prevăzut la alin. (2), persoana impozabilă va utiliza trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală cu excepția situației în care persoana impozabilă a efectuat în cursul anului calendaristic precedent una sau mai multe achiziții intracomunitare de bunuri.

(6) Persoana impozabilă care, potrivit alin. (2) și (5), are obligația depunerii deconturilor trimestriale trebuie să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 ianuarie inclusiv, o declarație de mențiuni în care să înscrie cifra de afaceri din anul precedent și o mențiune referitoare la faptul că nu a efectuat achiziții intracomunitare de bunuri în anul precedent. Fac excepție de la prevederile prezentului alineat persoanele impozabile care solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la art. 152.

(6¹) Prin excepție de la prevederile alin. (2) - (6), pentru persoana impozabilă care utilizează trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală și care efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri taxabilă în România, perioada fiscală devine luna calendaristică începând cu:

a) prima lună a unui trimestru calendaristic, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare de bunuri intervine în această primă lună a respectivului trimestru;

b) a treia lună a trimestrului calendaristic, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare de bunuri intervine în a doua lună a respectivului trimestru. Primele două luni ale trimestrului respectiv vor constitui o perioadă fiscală distinctă, pentru care persoana impozabilă va avea obligația depunerii unui decont de taxă conform art. 156² alin. (1);

c) prima lună a trimestrului calendaristic următor, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare de bunuri intervine în a treia lună a unui trimestru calendaristic.

(6²) Persoana impozabilă care potrivit alin. (6¹) este obligată să își schimbe perioada fiscală trebuie să depună o declarație de mențiuni la organul fiscal competent, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la finele lunii în care intervine exigibilitatea achiziției intracomunitare care generează această obligație, și va utiliza ca perioadă fiscală luna calendaristică pentru anul curent și pentru anul următor. Dacă în cursul anului următor nu efectuează nicio achiziție intracomunitară de bunuri, persoana respectivă va reveni conform alin. (1) la trimestrul calendaristic drept perioadă fiscală. În acest sens va trebui să depună declarația de mențiuni prevăzută la alin. (6).

(7) Prin norme se stabilesc situațiile și condițiile în care se poate folosi o altă perioadă fiscală decât luna sau trimestrul calendaristic, cu condiția ca această perioadă să nu depășească un an calendaristic.

Norme metodologice:

80. (1) În sensul art. 156¹ alin. (2) din Codul fiscal, în orice situație, echivalentul în lei al plafonului de 100.000 euro se determină pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru data de 31 decembrie a anului precedent, inclusiv pentru persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal în cursul anului. La determinarea cifrei de afaceri prevăzute la art. 156¹ alin. (2) din Codul fiscal se cuprind inclusiv facturile emise pentru avansuri încasate sau neîncasate și alte facturi emise înainte de data livrării/prestării pentru operațiunile prevăzute la art. 156¹ alin. (2) din Codul fiscal.

(2) În sensul art. 156¹ alin. (7) din Codul fiscal, organele fiscale competente pot aproba, la solicitarea justificată a persoanei impozabile, o altă perioadă fiscală, respectiv:

a) semestrul calendaristic, dacă persoana impozabilă efectuează operațiuni impozabile numai pe maximum 3 luni calendaristice dintr-un semestru;

b) anul calendaristic, dacă persoana impozabilă efectuează operațiuni impozabile numai pe maximum 6 luni calendaristice dintr-o perioadă de un an calendaristic.

(3) Solicitarea prevăzută la alin. (2) se va transmite autorităților fiscale competente până la data de 25 februarie a anului în care se exercită opțiunea și va fi valabilă pe durata păstrării condițiilor prevăzute la alin. (2).

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (2), pentru Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale și pentru unitățile cu personalitate juridică din subordinea acesteia, perioada fiscală este anul calendaristic.”

6. Punctul 80¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Decontul special de taxă și alte declarații

Art. 156³

(1) Decontul special de taxă se depune la organele fiscale competente de către persoanele care nu sunt înregistrate și care nu trebuie să se înregistreze conform art. 153, astfel:

a) pentru achiziții intracomunitare de bunuri taxabile, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), de către persoanele impozabile înregistrate conform art. 153¹;

b) pentru achiziții intracomunitare de mijloace de transport noi, de către orice persoană, indiferent dacă este sau nu înregistrată conform art. 153¹;

c) pentru achiziții intracomunitare de produse accizabile, de către persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate conform art. 153¹;

d) pentru operațiunile și de către persoanele obligate la plata taxei, conform art. 150 alin. (2) - (4) și (6);

e) pentru operațiunile și de către persoanele obligate la plata taxei conform art. 150 alin. (5), cu excepția situației în care are loc un import de bunuri sau o achiziție intracomunitară de bunuri.

(2) Decontul special de taxă trebuie întocmit potrivit modelului stabilit prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și se depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care ia naștere exigibilitatea operațiunilor menționate la alin. (1). Decontul special de taxă trebuie depus numai pentru perioadele în care ia naștere exigibilitatea taxei. Prin excepție, persoanele care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate conform art. 153¹, sunt obligate să depună decontul special de taxă pentru achizițiile intracomunitare de mijloace de transport noi, înainte de înmatricularea acestora în România, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii

următoare celei în care ia naștere exigibilitatea taxei aferente respectivei achiziții intracomunitare. De asemenea, persoanele care sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153¹, și care au obligația plății taxei pentru achizițiile intracomunitare de mijloace de transport care nu sunt considerate noi, conform art. 125¹ alin. (3), au obligația să depună decontul special de taxă pentru respectivele achiziții intracomunitare înainte de înmatricularea mijloacelor de transport în România, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care ia naștere exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare.

(3) În aplicarea alin. (2), organele fiscale competente în administrarea persoanelor prevăzute la alin. (1) lit. b), respectiv a persoanelor care nu sunt înregistrate și care nu trebuie să se înregistreze conform art. 153, indiferent dacă sunt sau nu sunt înregistrate conform art. 153¹, vor elibera, în scopul înmatriculării mijlocului de transport nou, un certificat care să ateste plata taxei, ale cărui model și conținut vor fi stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. În cazul achizițiilor intracomunitare de mijloace de transport care nu sunt noi în sensul art. 125¹ alin. (3), efectuate de persoanele înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153¹, în vederea înmatriculării, organele fiscale competente vor elibera un certificat care să ateste plata taxei în România sau din care să rezulte că nu se datorează taxa în România, în conformitate cu prevederile legale.

(4) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 152 alin. (2), realizată la finele unui an calendaristic, este inferioară sumei de 220.000 de lei, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale de care aparțin, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informații:

a) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, precum și suma taxei aferente;

b) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, precum și suma taxei aferente.

(5) Persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 152 alin. (2), dar excluzând veniturile obținute din vânzarea de bilete de transport internațional rutier de persoane, realizată la finele unui an calendaristic, este inferioară sumei de 220.000 de lei, trebuie să comunice

printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informații:

a) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153;

b) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153;

c) suma totală și taxa aferentă achizițiilor de la persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153;

d) suma totală a achizițiilor de la persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153.

(6) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, care prestează servicii de transport internațional, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, suma totală a veniturilor obținute din vânzarea de bilete pentru transportul rutier internațional de persoane cu locul de plecare din România.

(7) Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA pentru care nu au obligația de a depune declarații vamale de import trebuie să depună la organele vamale o declarație de import pentru TVA și accize la data la care intervine exigibilitatea taxei conform prevederilor art. 136.

(8) Persoana impozabilă care este beneficiar al transferului de active prevăzut la art.128 alin. (7), care nu este înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153, și nu se va înregistra în scopuri de TVA ca urmare a transferului, trebuie să depună, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a avut loc transferul, o declarație privind sumele rezultate ca urmare a ajustărilor taxei pe valoarea adăugată efectuate conform art. 128 alin. (4), art. 148, 149 sau 161.

(9) Persoanele impozabile pentru care înregistrarea în scopuri de TVA a fost anulată conform art. 153 alin. (9) lit. g) care nu au efectuat ajustările de taxă prevăzute de lege în ultimul decont deplasat înainte de scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA sau au efectuat ajustări incorecte pot depune o declarație privind sumele rezultate ca urmare a ajustărilor taxei pe valoarea adăugată efectuate conform art. 128 alin. (4),

art.148, 149 sau 161 sau privind corecția ajustărilor efectuate. Persoanele impozabile pentru care înregistrarea în scopuri de TVA a fost anulată conform art. 153 alin. (9) lit. g) și care trebuie să efectueze alte ajustări de TVA în conformitate cu prevederile din norme depun până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit această obligație o declarație privind sumele rezultate ca urmare a ajustărilor taxei pe valoarea adăugată.

(10) Persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat potrivit prevederilor art. 153 alin. (9) lit. a) - e) trebuie să depună o declarație privind taxa colectată care trebuie plătită, în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1¹) și (1³), până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate și/sau pentru achiziții de bunuri și/sau servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, efectuate în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA.

Norme metodologice:

80¹. (1) În aplicarea prevederilor art. 156³ alin. (3) din Codul fiscal, în cazul persoanelor care realizează achiziții intracomunitare de mijloace de transport, organele fiscale competente trebuie să analizeze dacă din documentația care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că acesta se încadrează sau nu în categoria mijloacelor de transport noi în sensul art. 125¹ alin. (3) din Codul fiscal și dacă se datorează sau nu taxa aferentă respectivei achiziții intracomunitare în România, astfel:

a) în cazul în care achiziția intracomunitară este realizată de orice persoană care nu este înregistrată și care nu avea obligația să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, indiferent dacă este sau nu înregistrată conform art. 153¹ din Codul fiscal, și în urma analizei rezultă că mijlocul de transport este nou, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte:

1. fie că s-a efectuat plata taxei de către persoana care a achiziționat intracomunitar mijlocul de transport respectiv, după depunerea decontului special și achitarea taxei, în condițiile prevăzute la art. 156³ alin. (2) și art. 157 alin. (1) din Codul fiscal, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziția intracomunitară este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VI din Codul fiscal;

2. fie că nu se datorează taxa:

(i) în situația în care respectiva persoană realizează în România o achiziție intracomunitară, dar aceasta nu este impozabilă în România conform art. 126 din Codul fiscal sau este scutită de taxă conform art. 142 din Codul fiscal;

(ii) în situația transferului unui mijloc de transport nou din alt stat membru în România de către o persoană neimpozabilă cu ocazia unei schimbări de reședință, dacă la momentul livrării nu a putut fi aplicată scutirea prevăzută la echivalentul din legislația altui stat membru al art. 143 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, având în vedere că respectivul transfer nu determină o achiziție intracomunitară de bunuri în România;

b) în cazul în care, în urma analizei, rezultă că mijlocul de transport nu este nou, iar achiziția intracomunitară a fost efectuată de o persoană care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153¹ din Codul fiscal și care nu are obligația să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153¹ din Codul fiscal, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte că nu se datorează taxa în România;

c) în cazul în care achiziția intracomunitară este realizată de o persoană impozabilă care nu este înregistrată și care nu trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, dar care este sau ar trebui să fie înregistrată conform art. 153¹ din Codul fiscal, și în urma analizei rezultă că mijlocul de transport nu este nou, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte:

1. fie că s-a efectuat plata taxei de către persoana care a achiziționat intracomunitar mijlocul de transport respectiv, după depunerea decontului special și achitarea taxei, în condițiile prevăzute la art. 156³ alin. (2) și art. 157 alin. (1) din Codul fiscal, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziția intracomunitară este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VI din Codul fiscal;

2. fie că nu se datorează taxa în România, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziția intracomunitară nu este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VI din Codul fiscal. De exemplu, mijloacele de transport care nu sunt noi și sunt achiziționate intracomunitar de la persoane fizice, mici întreprinderi, de la persoane impozabile care au aplicat regimul special pentru bunuri second-hand potrivit unor prevederi din alte state membre similare art. 152² din Codul fiscal nu sunt achiziții

intracomunitare impozabile în România, potrivit art. 126 alin. (3) lit. a) și alin. (8) lit. c) din Codul fiscal.

(2) Persoanele impozabile care se află în situațiile prevăzute la art. 11 alin. (1¹) și (1³) din Codul fiscal, care efectuează livrări de bunuri prin organele de executare silită, depun declarația prevăzută la art. 156³ alin. (10) din Codul fiscal, dar plata taxei se efectuează de organul de executare silită sau, după caz, de cumpărător, conform prevederilor pct. 75.”

E. Titlul VII „Accize și alte taxe speciale”

1. La punctul 72 alineatul (4), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) direcțiile regionale pentru accize și operațiuni vamale, direcțiile județene pentru accize și operațiuni vamale sau a municipiului București, iar în cazul operatorilor economici mari contribuabili, direcția cu atribuții de autorizare din cadrul Autorității Naționale a Vămiror și direcțiile regionale pentru accize și operațiuni vamale, denumite în continuare autoritate vamală teritorială;”

2. La punctul 84 alineatul (4¹), literele d) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) pentru producția de vinuri de maximum 5.000 hl pe an – 200 lei;

e) pentru producția de vinuri între 5.001 și 10.000 hl pe an – 25.000 lei;”

3. La punctul 84 alineatul (4¹), după litera e) se introduce o nouă literă, litera e¹), cu următorul cuprins:

„e¹) pentru producția de vinuri peste 10.000 hl pe an – 50.000 lei;”

4. La punctul 84 alineatul (4¹), după litera i) se introduce o nouă literă, litera i¹), cu următorul cuprins:

„i¹) pentru producția de alcool etilic și/sau băuturi spirtoase de maximum 100 hl alcool pur pe an - 10.000 lei;”

5. La punctul 84 alineatul (4¹), litera j) se modifică și va avea următorul cuprins:

„j) pentru producția de alcool etilic și/sau băuturi spirtoase între 101 și 1.000 hl alcool pur pe an - 100.000 lei;”

6. La punctul 84 alineatul (4¹), litera m) se modifică și va avea următorul cuprins:

„m) pentru producția de alcool etilic realizată de micile distilerii – 200 lei;”

7. La punctul 84 alineatul (4¹), litera o) se modifică și va avea următorul cuprins:

„o) pentru producția de produse energetice, exceptând producția de GPL, de maximum 10.000 tone pe an – 500.000 lei;”

8. La punctul 84 alineatul (4¹), după litera o) se introduc două noi litere, literele o¹) și o²), cu următorul cuprins:

„o¹) pentru producția de produse energetice, exceptând producția de GPL, între 10.001 tone și 40.000 tone pe an – 2.000.000 lei;

o²) pentru producția de produse energetice, exceptând producția de GPL, peste 40.000 tone pe an – 4.000.000;”

9. La punctul 90 subpunctul 90.1, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alineatul (8¹), cu următorul cuprins:

„(8¹) Operatorii economici care dețin autorizații de expeditor înregistrat au obligația de a transmite autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind livrările de produse accizabile, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 55¹.”

10. La punctul 108 alineatul (8¹), literele d) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) pentru producția de vinuri de maximum 5.000 hl pe an – 2.500 de euro;

e) pentru producția de vinuri între 5.001 hl și 10.000 hl pe an – 5.000 de euro;”

11. La punctul 108 alineatul (8¹), după litera e) se introduce o nouă literă, litera e¹), cu următorul cuprins:

„e¹) pentru producția de vinuri peste 10.000 hl pe an – 10.000 de euro;”

12. La punctul 108 alineatul (8¹), după litera i) se introduce o nouă literă, litera i¹), cu următorul cuprins:

„i¹) pentru producția de alcool etilic și/sau băuturi spirtoase de maximum 100 hl alcool pur pe an - 5.000 de euro;”

13. La punctul 108 alineatul (8¹), litera j) se modifică și va avea următorul cuprins:

„j) pentru producția de alcool etilic și/sau băuturi spirtoase între 101 și 1.000 hl alcool pur pe an – 25.000 de euro”

14. La punctul 108 alineatul (8¹), litera m) se modifică și va avea următorul cuprins:

„m) pentru producția de alcool etilic realizată de micile distilerii – 0 euro;”

15. La punctul 108 alineatul (8¹), litera o) se modifică și va avea următorul cuprins:

„o) pentru producția de produse energetice, exceptând producția de GPL, de maximum 10.000 tone pe an – 250.000 euro;”

16. La punctul 108 alineatul (8¹), după litera o) se introduc două noi litere, literele o¹) și o²), cu următorul cuprins:

„o¹) pentru producția de produse energetice, exceptând producția de GPL, între 10.001 tone și 40.000 tone – 1.000.000 euro;

o²) pentru producția de produse energetice, exceptând producția de GPL, peste 40.000 tone – 2.000.000 euro;”

17. La punctul 111, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În cazul României, produsele admise a fi utilizate pentru denaturarea completă a alcoolului, în concentrație la hectolitrul de alcool pur, sunt:

- a) benzoat de denatoniu (nr. CAS 3734-33-6) 1 gram (chimic pur);
- b) metiletilcetonă (butanonă) (nr. CAS 78-93-3) 2 litri (chimic pură); și
- c) albastru de metilen (nr. CAS 61-73-4 ; C.I. 52015) 0,2 grame (chimic pur).

(3) În cazul alcoolului etilic destinat a fi utilizat pe teritoriul României pentru fabricarea de produse ce nu sunt destinate consumului uman, substanțele admise pentru denaturarea acestuia, în concentrație la hectolitrul de alcool pur, sunt cel puțin două din următoarele:

a) pentru industria cosmetică:

1. Dietilftalat (nr. CAS 84-66-2) 0.1 litri (chimic pur);
2. Ulei de mentă 0.15 litri;
3. Ulei de lavandă 0.15 litri;
4. Benzoat de benzil (nr. CAS 120-51-4) 5 litri (chimic pur);
5. Izopropanol (nr. CAS 67-63-0) 2 litri (chimic pur);
6. 1,2 propandiol (nr. CAS 57-55-6) 2 litri (chimic pur);
7. Terțbutanol (nr. CAS 75-65-0) 80 grame (chimic pur);
8. Benzoat de denatoniu (nr. CAS 3734-33-6) 1 gram (chimic pur);

b) pentru alte industrii:

1. Alcoolii superiori 3 kg;
2. Violet de metil (nr. CAS 8004-87-3; C.I. 42535) 0.1 grame (chimic pur);
3. Monoetilenglicol (nr. CAS 107-21-1) 0.35 kilograme (chimic pur);
4. Salicilat de etil/metil (nr. CAS 118-61-6/ nr. CAS 119-36-8) 0.06 kilograme

(chimic pur);

5. Albastru de metilen (nr. CAS 61-73-4; C.I. 52015) 0.35 grame (chimic pur);
6. Terțbutanol (nr. CAS 75-65-0) 80 grame (chimic pur);
7. Etil terțbutil eter (nr. CAS 637-92-3) 2 litri (chimic pur);
8. Izopropanol (nr. CAS 67-63-0) 2 litri (chimic pur).

18. La punctul 111, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (3¹) și (3²), cu următorul cuprins:

„(3¹) Cantitățile/volumele de substanțe prevazute la alin. (2) și (3) sunt exprimate în substanță cu puritate 100% și trebuie să se regăsească în produsul finit după omogenizare, la finalul operațiunii de denaturare.

(3²) Cantitățile/volumele de substanțe prevăzute la alin. (2) și (3) pot fi depășite cu maxim 10%.”

19. La punctul 111 alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Pentru denaturarea alcoolului etilic destinat industriei cosmetice nu se va putea utiliza formula de denaturare care să cuprindă doar uleiul de lavandă și uleiul de mentă și formula de denaturare care să cuprindă doar uleiul de mentă și 1,2 propandiol, iar pentru alcoolul etilic destinat altor industrii nu se va putea utiliza formula de denaturare care să cuprindă doar albastrul de metilen și violetul de metil.”

20. La punctul 111, după alineatul (12) se introduce un nou alineat, alineatul (12¹), cu următorul cuprins:

„(12¹) Antrepozitarul autorizat din România are responsabilitatea pentru respectarea procedurii de denaturare și pentru omogenizarea substanțelor prevăzute la alin. (2) și (3) în masa de produs finit pentru produsele realizate în antrepozitul fiscal pe care îl deține. În cazul achizițiilor intracomunitare și al importurilor, responsabilitatea omogenizării substanțelor prevăzute la alin. (2) și (3) în masa de produs finit revine persoanei juridice care desfășoară astfel de operațiuni și care poate fi antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau operatorul economic, după caz.”

21. La punctul 120, după subpunctul 120.4. se introduce un nou subpunct, subpunctul 120.5., cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Condiții de distribuție și comercializare

Art. 206⁶⁹

[...]

(17) Nivelul de marcare este de 7 mg +/- 10% de marcator pe litru de produs energetic.

[...]

(19) Nivelul de colorare este de 25 mg +/- 10% de colorant pe litru de produs energetic.

Norme metodologice:

120.5. Dozele de substanțe prevăzute la alin. (17) și (19) ale art. 206⁶⁹ sunt exprimate în substanță cu puritate 100%.”

22. Anexa nr. 48.3 la Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

23. După anexa nr. 55 la Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, se introduce o nouă anexă, anexa nr. 55¹, având cuprinsul prevăzut în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

F. Titlul IX „Impozite și taxe locale”

1. La punctul 15, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„15. (1) Impozitele și taxele locale anuale se calculează prin rotunjire, în sensul că fracțiunile sub 0,50 lei inclusiv se neglijează, iar ceea ce depășește 0,50 lei se întregeste la 1 leu, prin adaos.”

2. La punctul 71 alineatul (4), exemplele X și XI se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Exemplul X. Dreptul de proprietate se dobândește în luna septembrie:

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 octombrie, respectiv: 16 lei lei/lună x 3 luni = 48 lei.

B. Având în vedere prevederile art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, plata se consideră în termen dacă impozitul datorat, menționat la lit.A, se plătește până la expirarea perioadei de 30 de zile de la dobândire, înăuntrul căreia contribuabilul are obligația să depună declarația fiscală pentru clădirile dobândite, dar nu mai târziu de ultima zi lucrătoare a lunii octombrie a anului fiscal respectiv.

Exemplul XI. Dreptul de proprietate se dobândește în luna octombrie:

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 noiembrie, respectiv: 16 lei lei/lună x 2 luni = 32 lei.

B. Având în vedere prevederile art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, plata se consideră în termen dacă impozitul datorat, menționat la lit.A, se plătește până la expirarea perioadei de 30 de zile de la dobândire, înăuntrul căreia contribuabilul are obligația să depună declarația fiscală pentru clădirile dobândite, dar nu mai târziu de ultima zi lucrătoare a lunii noiembrie a anului fiscal respectiv.”

3. La punctul 114, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul combinațiilor de autovehicule (un autovehicul articulat sau tren rutier) de transport marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone, omologate ca atare prin cartea de identitate a vehiculului, impozitul datorat este cel prevăzut la art. 263 alin. (5) din Codul fiscal.”

4. La punctul 138, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„138. (1) Pentru eliberarea autorizației de construire, atât persoanele fizice, cât și persoanele juridice solicitante datorează o taxă, reprezentând 1% din valoarea de proiect declarată în cererea pentru eliberarea autorizației, în conformitate cu proiectul prezentat, în condițiile Legii nr. 50/1991, valoare care include instalațiile aferente și nu include T.V.A.”

5. Punctul 174 se modifică și va avea următorul cuprins:

„174. Pentru manifestările artistice și competițiile sportive impozitul pe spectacole se stabilește asupra încasărilor din vânzarea abonamentelor și a biletelor de intrare, valoare care nu include T.V.A., prin aplicarea următoarelor cote:

a) 2% pentru manifestările artistice de teatru, de operă, de operetă, de filarmonică, cinematografice, muzicale, de circ, precum și pentru competițiile sportive interne și internaționale;

b) 5% pentru manifestările artistice de genul: festivaluri, concursuri, cenacluri, serate, recitaluri sau alte asemenea manifestări artistice ori distractive care au un caracter ocazional.”

G. Titlul IX² „Contribuții sociale obligatorii”

1. Punctul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Art. 296⁵

(1) În sistemul public de pensii, în cazul contribuabililor prevăzuți la art. 296³ lit. e) și g), baza lunară de calcul o reprezintă suma câștigurilor brute realizate de persoanele prevăzute la art. 296³ lit. a) și b). Baza de calcul nu poate fi mai mare decât produsul dintre numărul asiguraților pentru care angajatorul datorează contribuție diferențiată în funcție de condițiile de muncă, din luna pentru care se calculează această contribuție datorată bugetului asigurărilor sociale de stat, și valoarea corespunzătoare a de 5 ori câștigul salarial mediu brut. În situația depășirii acestui plafon, în cazul persoanelor prevăzute la art. 296³ lit. e) și g), care datorează contribuție la bugetul asigurărilor sociale de stat, diferențiată în funcție de condițiile de muncă, baza de calcul la care se datorează această contribuție, corespunzătoare fiecărei condiții de muncă, se stabilește proporțional cu ponderea, în total bază de calcul, a câștigurilor salariale brute realizate în fiecare dintre condițiile de muncă.

Norme metodologice:

10. În baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate de angajator bugetului asigurărilor sociale de stat se includ sumele care fac parte din baza lunară de calcul al contribuției individuale de asigurări sociale, ținându-se seama de excepțiile prevăzute la art. 296¹⁵ și 296¹⁶ din Codul fiscal, coroborat cu pct. 20.

Încadrarea locurilor de muncă în condiții deosebite, speciale și alte condiții de muncă se realizează potrivit Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare.

Exemplu de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate de angajator.

Se folosesc următoarele simboluri:

N = cota de contribuție pentru condiții normale de muncă (31,3%);

D = cota de contribuție pentru condiții deosebite de muncă (36,3%);

S = cota de contribuție pentru condiții speciale de muncă și pentru alte condiții de muncă (41,3%);

BCA = baza de calcul al contribuției individuale de asigurări sociale (câștig brut realizat, dar nu mai mult de 5 ori câștigul salarial mediu brut);

TV = suma câștigurilor realizate la nivel de angajator;

TVN = suma câștigurilor realizate în condiții normale de muncă la nivel de angajator;

TVD = suma câștigurilor realizate în condiții deosebite de muncă la nivel de angajator;

TVS = suma câștigurilor realizate în condiții speciale de muncă și în alte condiții de muncă la nivel de angajator;

NA = 20,8%, care reprezintă cota de contribuție datorată de angajator pentru condiții normale de muncă (31,3% - 10,5% = 20,8%);

DA = 25,8%, care reprezintă cota de contribuție datorată de angajator pentru condiții deosebite de muncă (36,3% - 10,5% = 25,8%);

SA = 30,8%, care reprezintă cota de contribuție datorată de angajator pentru condiții speciale de muncă și pentru alte condiții de muncă (41,3% - 10,5% = 30,8%);

BCP = baza de calcul plafonată pentru calculul contribuției de asigurări sociale datorate de angajator (numărul de asigurați x 5 câștiguri salariale medii brute);

CMB = câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

CAS datorată de asigurat = $BCA \times 10,5\%$

CAS datorată de angajator:

Varianta I. Dacă suma câștigurilor realizate nu depășește BCP:

CAS datorată de angajator = $TVN \times NA + TVD \times DA + TVS \times SA$

Varianta II. Dacă suma câștigurilor realizate depășește BCP:

CAS datorată de angajator = (TVN x NA + TVD x DA + TVS x SA) x BCP/TV

CMB = 2.117 lei (pentru anul 2012)

Se presupune că angajatorul are 4 salariați. În aceste condiții:

BCP este 4 salariați x 5 x 2.117 lei = 42.340 lei

Nr. crt. asigurați	Suma câștigurilor realizate (lei)	Suma câștigurilor realizate în condiții normale de muncă (lei)	Suma câștigurilor realizate în condiții deosebite de muncă (lei)	Suma câștigurilor realizate în condiții speciale și alte condiții de muncă (lei)	CAS datorată pentru asigurat (lei)
1	1.000	1.000	0	0	105
2	1.500	750	525	225	158
3	25.000	13.750	11.250	0	2.625
4	28.000	0	0	28.000	2.940
Total	55.500	15.500	11.775	28.255	5.828

CAS datorată de angajator:

$(15.500 \times 20,8 / 100 + 11.775 \times 25,8 / 100 + 28.225 \times 30,8 / 100) \times 42.340 / 55.500 =$
 $(3.224 \text{ lei} + 3.038 \text{ lei} + 8.693 \text{ lei}) \times 0.76288 = 11.409 \text{ lei}''$

2. Punctul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal

Art. 296⁵

[...]

(4) Pentru persoanele prevăzute la art. 296³ lit. e), care pot să angajeze forță de muncă pe bază de contract individual de muncă, în condițiile prevăzute de Legea nr.53/2003 - Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare, care au, cu excepția instituțiilor publice definite conform Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, obligația de a plăti lunar contribuția la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, baza lunară de calcul a acestei contribuții reprezintă suma câștigurilor brute realizate de salariații încadrați cu contract individual de muncă, potrivit

legii, inclusiv de salariații care cumulează pensia cu salariul, în condițiile legii, cu excepția veniturilor de natura celor prevăzute la art. 296¹⁵.

Norme metodologice:

14. Prin câștig brut realizat de un salariat încadrat cu contract individual de muncă, potrivit legii, inclusiv salariatul care cumulează pensia cu salariul, în condițiile legii, se înțelege orice câștig în bani și/sau în natură primit de la angajator de către aceste persoane, ca plată a muncii lor sau pe perioada în care sunt încadrate în muncă, inclusiv în perioadele de suspendare ca urmare a statutului de salariat pe care îl dețin, cu excepția veniturilor prevăzute la pct. 24.”

3. După punctul 14 se introduce un nou punct, punctul 14¹, cu următorul cuprins:

„14¹. În baza lunară de calcul al contribuției la Fondul de garantare se iau în calcul și cuantumul sumelor reprezentând indemnizații de asigurări sociale de sănătate, acordate în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, numai pentru primele 5 zile de incapacitate suportate de angajator, precum și cuantumul sumelor reprezentând indemnizații de incapacitate temporară de muncă drept urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, acordate în baza Legii nr.346/2002, republicată, cu modificările ulterioare, numai pentru primele 3 zile de incapacitate suportate de angajator.”

4. Punctul 18 se abrogă.

5. Punctul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal

Art. 296¹⁸

[...]

(5¹) În cazul în care au fost acordate sume reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile, actualizate cu indicele de inflație la data plății acestora, contribuțiile sociale datorate

potrivit legii se calculează și se rețin la data efectuării plății și se virează până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.

Norme metodologice:

28. Pentru calculul contribuțiilor sociale, altele decât cele prevăzute la pct. 27, în situația hotărârilor judecătorești rămase definitive și irevocabile, prin care se stabilesc obligații de plată a unor sume sau drepturi reprezentând salarii, diferențe de salarii, venituri asimilate salariilor sau diferențe de venituri asimilate salariilor, actualizate cu indicele de inflație la data plății acestora, asupra cărora există obligația plății contribuțiilor sociale, precum și în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă și se utilizează cotele de contribuții de asigurări sociale care erau în vigoare în acea perioadă.”

6. După punctul 30 se introduc patru noi puncte, punctele (31) - (34), cu următorul cuprins:

„Codul fiscal

Art. 296¹⁹

[...]

(1⁹) Pentru persoanele menționate la art. 60 alin. (1), declarația prevăzută la alin. (1) sau alin. (1¹), după caz, se depune potrivit prevederilor art. 60 alin. (2) și (3).

Norme metodologice:

31. Declarația prevăzută la alin. (1) se depune de persoanele prevăzute la art. 296³ lit. a) și b) care își desfășoară activitatea în România și care obțin venituri sub formă de salarii sau asimilate salariilor de la angajatori din state terțe, care nu au încheiate cu România acorduri sau convenții în domeniul securității sociale, precum și de persoanele fizice române angajate ale misiunilor diplomatice și ale posturilor consulare acreditate în România.

Codul fiscal

Art. 296²¹

[...]

(2) Persoanele care sunt asigurate ale sistemului public de pensii, conform art. 6 alin. (1) pct. I - III și V din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele care beneficiază de una din categoriile de pensii acordate în sistemul public de pensii nu datorează contribuția de asigurări sociale pentru veniturile obținute ca urmare a încadrării în una sau mai multe dintre situațiile prevăzute la alin. (1).

Norme metodologice:

32. Persoanele care realizează veniturile de la alin. (1), au obligația plății contribuției de asigurări sociale numai în situația în care nu fac parte din categoria persoanelor asigurate în alte sisteme proprii de asigurări sociale neintegrate în sistemul public de pensii, a celor care au calitatea de pensionari, precum și a celor care sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii, potrivit Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare.

Codul fiscal

Art. 296²²

[...]

(1) Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale pentru persoanele prevăzute la art. 296²¹ alin. (1) lit. a) - e) este venitul declarat, care nu poate fi mai mic de 35% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și nici mai mare decât echivalentul a de 5 ori acest câștig; contribuabilii al căror venit rămas după deducerea din venitul total realizat a cheltuielilor efectuate în scopul realizării acestui venit, respectiv valoarea anuală a normei de venit, după caz, raportat la cele 12 luni ale anului, este sub nivelul minim menționat, nu datorează contribuție de asigurări sociale.

Norme metodologice:

33. Asigurarea în sistemul public de pensii și plata contribuției de asigurări sociale pentru persoanele prevăzute la art. 296²¹ alin. (1) lit. a) - e), se face în baza unui venit ales, cuprins între

35% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și echivalentul a de 5 ori acest câștig.

Pentru contribuabilii care desfășoară activități impuse în sistem real, încadrarea în categoria persoanelor obligate să se asigure se face în funcție de venitul realizat în anul precedent, rămas după scăderea din totalul veniturilor încasate a cheltuielilor efectuate în scopul realizării acestor venituri, exclusiv cheltuielile reprezentând contribuții sociale, raportat la numărul lunilor de activitate din cursul anului.

Pentru contribuabilii care își încep activitatea în cursul anului fiscal, încadrarea în categoria persoanelor obligate să se asigure se face în funcție de venitul estimat a se realiza, potrivit art. 81 alin. (1).

Pentru contribuabilii care desfășoară activități impuse pe bază de norme de venit, încadrarea în categoria persoanelor obligate să se asigure se face în funcție de valoarea lunară a normelor de venit, obținută prin raportarea normelor anuale de venit, la cele 12 luni ale anului după aplicarea corecțiilor prevăzute la art. 49.

Persoanele care în anul fiscal precedent au realizat venituri sub nivelul plafonului minim prevăzut de lege, nu sunt obligate să se asigure și nu datorează contribuție de asigurări sociale, pentru anul fiscal următor. Contribuțiile de asigurări sociale plătite în anul fiscal în care au fost realizate venituri sub nivelul plafonului prevăzut de lege, nu se restituie, acestea fiind luate în calcul la stabilirea stagiului de cotizare și la stabilirea punctajului pentru pensionare.

Codul fiscal

Art. 296²²

[...]

(4) Pentru persoanele prevăzute la art. 296²¹ alin. (1) lit. f) și h), baza de calcul al contribuțiilor sociale este venitul brut stabilit prin contractul încheiat între părți, diferența dintre venitul brut și cheltuiala deductibilă prevăzută la art. 50 sau venitul din asocieră, după caz.

Norme metodologice:

34. În baza de calcul al contribuțiilor sociale se includ și veniturile obținute sub forma onorariilor din activitatea de expertiză contabilă și tehnică, judiciară și extrajudiciară,

comisioanele și orice alte venituri obținute, indiferent de denumirea acestora, pentru care se aplică reținerea la sursă a impozitului pe venit.”

Art. II. – Prezenta hotărâre intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I cu excepția pct.1 și 2 ale art. I lit. C care se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2013.

Art. III. – Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Ministrul finanțelor publice,
Florin GEORGESCU